ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 505

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 5ῃ Ἰουνίου 1918.

ΔΙΑΚΥΒΕΥΕΤΑΙ Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὅσάκις δύο μεγάλα ἔθνη κατέρχονται εἰς ἔνοπλον κατ' ἀλλήλων ἀγῶνα ἐπηρεάζεται πάντοτε καὶ ἡ πορεία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἐκ τῆς τοιάσδε ἢ τοιάσδε ἐκβάσεως τοῦ πολέμου τούτων, καὶ τοῦτο εἶνε ἀλήθεια ὑπὸ τῆς μακρᾶς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος ἀποδεδειγμένη, καὶ διαφορὰ ὑπάρχει μόνον ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἐπηρεασμοῦ τῆς κατευθύνσεως τῆς ἀνθρωπότητος.

Οὐδέποτε ὅμως δι' ὅλου τοῦ βίου τῆς ἀνθρωπότητος ὑπῆρξε πόλεμος τόσον τεράστιος καὶ ἀποφασιστικὸς ὅσον ὁ παρὼν πόλεμος ὁ ἐπὶ τετραετίαν ἤδη προκαλῶν φοβερωτάτην αἱμορραγίαν τῶν μεγαλειτέρων καὶ τῶν μάλιστα πεπολιτισμένων ἐθνῶν, μετὰ τοῦ αἵματος τῶν ὁποίων μίγνυται καὶ τὸ αἷμα παντοίων καὶ διαφορωτάτων λαῶν.

Τεύτονες καὶ ἀγγλοσάξονες συγγενέστατοι φυλετικῶς ἡγοῦνται τῶν ἐμπολέμων ἑκατέρωθεν ὁμάδων καὶ ἡ ἐπικράτησις τῆς ἑτέρας τούτων πάντως προώρισται νὰ ἐπηρεάσῃ μεγάλως τὴν πορείαν καὶ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος. Διότι ἀληθῶς, ὁ πόλεμος οὗτος εἶνε πόλεμος περὶ ἐδαφικῶν καὶ οἰκονομικῶν κατακτήσεων, οὐχ ἧττον ὅμως ἡ ἔκβασίς του ὑπὲρ τῆς ἑτέρας τῶν δύο ἐμπολέμων ὁμάδων θὰ ἀναδείξῃ ἐπικρατοῦντα ἐν τῷ κόσμῳ τὸν Τευτονικὸν ἢ τὸν Ἀγγλοσαξωνικὸν πολιτισμόν, διότι καίτοι τὰ δύο ταῦτα μεγάλα ἔθνη εἶνε φυλετικῶς συγγενέστατα διίστανται σπουδαίως περί τε τὰς πολιτικὰς καὶ ἄλλας περὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἀντιλήψεις, ὡς τὸ πάλαι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Σπαρτιᾶται.

Περὶ τὴν λήξιν τοῦ τετάρτου πολεμικοῦ ἔτους φαίνεται ὅτι ἐπέστη ἡ κρίσις τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μεγάλης ἐπιθέσεως τῶν Γερμανῶν μετὰ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τῶν Συμμαχικῶν στρατῶν τῆς Συνεννοήσεως μετὰ μεγίστης ἀγωνίας ὁ κόσμος ὅλος παρακολουθεῖ τὰς περιπετείας τῆς μεγίστης τῶν μαχῶν ὅσας εἶδέ ποτε ὁ ἥλιος.

Ὡς ἦσαν συγκεκροτημέναι αἱ δύο ἐμπόλεμοι συμμαχικαὶ ὁμάδες, ὁ Ἑλληνισμὸς ἔδει νὰ περιστῇ εἰς δίλημμα περὶ τῆς συμπαθείας καὶ τῆς προτιμήσεώς του ὡς πρὸς ἑκατέραν τούτων. Μετὰ τῆς Γερμανίας συνεμάχουν ἡ Αὐστρία, τῆς ὁποίας ἡ αὐταρχικὴ καὶ ἐγωϊστικὴ δυναστεία τῶν Ἀψβούργων, καθοδηγουμένη καὶ ὑπὸ τῆς μοχθηρᾶς διπλωματίας τοῦ Μέττερνιχ εἶχε παραβλάψῃ μεγάλως τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνα καὶ πάντοτε κατακτητικὰ ἔφερε τὰ βλέμματα ἐπὶ τὴν Ἀνατολὴν καὶ μετ' αὐτῆς Τοῦρκοι καὶ Βούλγαροι, οἱ προαιώνιοι καὶ ἀδιάλλακτοι ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἡ τοιαύτη συγκρότησις τῆς συμμαχίας τῶν Κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν διέθεσεν ἀμέσως καὶ δικαίως τὸν Ἑλληνισμὸν λίαν δυσμενῶς πρὸς αὐτήν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐδίστασεν ὁ ἐλεύθερος Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἐνστερνισθῇ πολιτικὴν τείνουσαν ὅπως ἀγάγῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐμπόλεμον σύγκρουσιν οὐχὶ καθ' ὅλης τῆς Συμμαχίας ταύτης, ἀλλὰ μάλιστα κατὰ Βουλγάρων καὶ Τούρκων.

Ἕνεκα τῆς προκαταλήψεως, διέλαθε τὸ πλεῖστον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅτι τῆς συμμαχίας τῆς Συνεννοήσεως μετεῖχεν ὁ φοβερώτατος καὶ κινδυνωδέστατος ἐχθρὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ Ρωσσία μετὰ τοῦ Πανσλαυιστικοῦ προγράμματος αὐτῆς, ἕνεκα τοῦ ὁποίου καὶ κατῆλθεν αὕτη εἰς τὸν δεινότατον πόλεμον.

Ἡ Ρωσία διὰ τοῦ πολέμου τούτου ἐπεδίωκε τὴν σύμπηξιν τῶν Νοτιοσλαύων ἤτοι Σέρβων, Βουλγάρων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν σλαυικῶν φύλων ὑπὲρ τὰ εἴκοσιν ἑκατομμύρια, εἰς ἓν κράτος Νοτιοσλαυικόν, καὶ μετὰ τῆς ἀμεταθέτου ἀποφάσεως τῆς κατακτήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν ἵνα ὁπορροφήσῃ καὶ ἀφομοιώσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Ὀρθόδοξον ἐν Ἀνατολῇ κόσμον, εἰς ὃν θὰ ἐπηκολούθει ἡ ἐξόντωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ εἶνε παράδοξον ὅτι ὁ μέγιστος οὗτος κίνδυνος διέλαθε τοσοῦτον τὸ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων ὥστε νὰ μὴ ἀναλογίζωνται αὐτόν, καὶ μάλιστα νὰ ἐπιμένουν ὅπως διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων καταστήσωσι τοῦτον βεβαιότερον καὶ ταχύτερον.

Ἡ ἧττα ὅθεν καὶ ἡ κατάρρευσις τῆς Ρωσικῆς αὐτοκρατοραίας, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν κατὰ πάντα λογισμὸν Ἑλληνικόν, ἔσωσαν τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπαλλαγέντα οὕτω φοβερωτάτου κινδύνου, καὶ ὀφείλομεν οἱ Πανέλληνες χάριτας τῇ Θείᾳ Προνοίᾳ ὅτι καὶ πάλιν παρὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν ἔσωσεν ἡμᾶς, καὶ δικαιοῦται ἅπαξ ἔτι τὸ λόγιον τοῦ ἀθανάτου γέρου τοῦ Μωρῆ: «Οἱ Ἕλληνες εἶμαστε τρελλοὶ μὰ ἔχουμε φρόνιμα Θεό.»

Τοῦτο βεβαίως ἔβλαψε σπουδαιότατα τὸν ἀγῶνα τῆς Συνεννοήσεως, διότι ἀπέβαλεν τιθῇ οὕτω τὸ ἥμισυ περίπου τῶν δυνάμεων αὐτῆς καὶ οὕτως ἔχουσα ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡνωμένας καὶ ὁλοκλήρους τὰς δυνάμεις τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν.

Μετὰ τὴν ἧτταν καὶ τὴν κατάρρευσιν τῆς Ρωσίας, τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅλου καὶ πάντων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν αἱ εὐχαὶ πρέπει νὰ εἶναι ὑπὲρ τῆς τελικῆς νίκης τῆς Συνεννοήσεως, διότι οὕτω μόνον ὁ κόσμος θ' ἀπαλλαγῇ τοῦ Γερμανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ δὲν θὰ ἀποβάλῃ τὴν ἀκεραιότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας αὐτοῦ.

Διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, ὅπου κατήντησαν σήμερον τὰ τῆς Συνεννοήσεως, ἡ νίκη τῶν ὅπλων αὐτῆς θὰ περιέστελλε τὰς βουλγαρικὰς ἀξιώσεις καὶ θὰ περιώριζε τὴν Τουρκίαν εἰς τὰ φυσικὰ καὶ τὰ ἐθνολογικὰ ὅρια της, θὰ παρείχετο δὲ εὐκαιρία εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν νὰ ἐπιδιώξῃ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὧν ἡ πραγματοποίησις θὰ συνετελεῖτο ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον.

ΕΚΤΑΣΙΣ, ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΡΕΩΣΕΩΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩι.

[Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1333 καὶ ὑπὸ ἡμερ. 29)11 Ἰουνίου φύλλῳ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη πρὸς γενικὴν πληροφορίαν ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπείας, διορισθείσης ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ τῇ 19)1 Αὐγούστου 1917 καὶ ἀποτελεσθείσης ἐκ τοῦ ἐντίμου Ἀρχιδικαστοῦ Σίρ Κ. Τάϋζερ, τοῦ βοηθοῦ Ἀρχιγραμματέως κ. Κ. Δ. Φὲνν καὶ τοῦ Πρωτοκολλητοῦ καὶ Διερμηνέως τοῦ Ἐφετείου κ. Ἰ. Σ. Μαρκίδου πρὸς τὸν ἐπιγραφόμενον ἄνωθι σκοπὸν, ἣν μεταφράσαντες εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς παρέχομεν ὧδε εἰς μελέτην τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.]

Τῷ ἐντίμῳ Ἀρχιγραμματεῖ τῆς Κυβερνήσεως.

Κύριε,

Ὑπακούοντες εἰς τὴν ἐντολὴν τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1917 δι' ἣς διωρίσθημεν ὅπως ἐρευνήσωμεν καὶ ἀναφέρωμεν ἐπὶ τῶν ἑπομένων θεμάτων:—

1. Τῆς ἐκτάσεως τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν χρεῶν ἐν τῇ Νήσῳ.

2. Τῆς ἐξακριβώσεως καὶ κατανομῆς τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν ὀφειλετῶν καὶ ἀναξιοχρέων προσώπων.

3. Ἐὰν ἀπαιτοῦνται καὶ τίνα θεραπευτικὰ μέτρα πρὸς προστασίαν δανειστῶν καὶ ὀφειλετῶν, καὶ πρὸς κουφισμὸν τῶν πενεστέρων τάξεων τῆς κοινότητος.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ συντάξωμεν τὴν ἑπομένην ἔκθεσιν.

Ἐξητάσαμεν μέγαν ἀριθμὸν μαρτύρων Μέλη τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου, ἐμπόρους καὶ χωρικοὺς καὶ ὑπάρχει πράγματι ὁμόθυμος ἐκδήλωσις γνώμης ὅτι ὑπάρχει μέγας ἀριθμὸς χωρικῶν οἵτινες διατελοῦσιν ὑπὸ χρέος καὶ εἶνε εὐκταία καὶ ἀναγκαία θεραπευτικὰ μέτρα εἶνε δὲ κατεπείγουσα τούτων ἀνάγκη.

Οἱ πένητες ἀγρόται διακρίνονται εἰς δύο τάξεις:

1. Ὁ γεωργὸς ὁ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἐργαζόμενος ἢ ἐπίμορτος (*metayer*) εἰς Μοναστηριακὰς γαίας, Τσιφλίκια καὶ ἄλλας μεγάλας ἰδιοκτησίας.

2. Οἱ γεωργοκτηματίαι, δενδροκόμοι καὶ κτηνοτρόφοι οἵτινες εἶνε ἐγγεγραμμένοι ὡς ἰδιοκτῆται καὶ κάτοχοι ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καὶ ζῴων.

Ὀλίγην ἔχομεν μαρτυρίαν διὰ τὴν πρώτην τάξιν οὐδὲ προτιθέμεθα ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει νὰ θεωρήσωμεν ταύτην.

Ἡ μαρτυρία ἣν ἐλάβομεν δεικνύει ὅτι ἡ χρέωσις τῆς δευτέρας τάξεως ὀφείλεται μεγάλως εἰς τὴν ἀπρονοησίαν ἢ παραμέλησιν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἃς ἐπιδεικνύουσιν.

Περιπίπτουσιν οὗτοι εἰς χρέη ὅπως ἀγοράζωσιν ἰδιοκτησίαν τὴν ὁποίαν ἀδυνατοῦσι νὰ πληρώσωσι, ἐνίοτε ὅπως προνοήσωσι πρόσκαιρα διὰ τὰ τέκνα των κατὰ τρόπον ὑπερβολικὸν καὶ ἀναμφιβόλως κατ' ἄλλους τρόπους εἶνε ἀπρονόητοι καὶ ἀκατάστατοι.

Εἶνε ἀπρονόητοι ὅτι δὲν ὑπολογίζουσι τὴν ποσότητα ἢ τὴν ἀξίαν τῶν παρεχομένων πραγμάτων εἰς αὐτοὺς ἢ τῶν παραδιδομένων ὑπ' αὐτῶν, δὲν ποιοῦνται κατάλληλον πρόνοιαν πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν αὐτῶν ἢ καὶ πρὸς πληρωμὴν τοῦ τόκου τοῦ χρήματος ὅπερ δανείζονται, καὶ ἀρκοῦνται ν' ἀφίνωσι τὸ ποσὸν τοῦ χρέους ν' ἀνέρχηται ἀντὶ 12 ο)ο μετὰ συνθέτου τόκου ἐφόσον ὁ δανειστὴς ἐπιτρέπει τοῦτο.

Ἀποστρέφονται τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν αὐτῶν, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς μαρτυρίας τοῦ κ. Β. Ἀμιραγιὰν (διευθυντοῦ τῆς Γεωργ. Τραπέζης). Ὁσονδήποτε ἔντιμος καὶ ἂν εἶναι ὁ ἔμπορος, τὸ ἀναξιόχρεων προκύπτει ἀπὸ τοιούτων μεθόδων ἀπρονοησίας καὶ ἀκαταστασίας.

Ὡς εἰκὸς εὑρίσκονται ἔμποροι οἵτινες δὲν θεωροῦσιν ἐπιβλαβὲς ὅπως ἐπωφελῶνται τὴν ἀπρονοησίαν τῶν ἀνθρώπων τούτων, ἔμποροι παρέχοντες εὐκολίας εἰς τοὺς γεωργοκτηματίας νὰ κερδαίνωσιν ἀπὸ τῆς ἀμαθίας των. Τοιοῦτοι ἔμποροι δεσπόζουσι ὅλων τῶν συναλλαγῶν τοῦ χωρίου καὶ περιάγουσι πολλοὺς εἰς χρέη. Γεωργοκτηματίαι, οἵτινες ἐὰν συνηλλάσσοντο μετὰ ἐμπόρων ἀρκουμένων εἰς τὰ ἀπὸ τῆς κοινῆς συναλλαγῆς ὠφελήματα, θὰ διῆγον καλῶς, ἐνθαρρύνονται ὅπως περιπίπτωσιν εἰς χρέη, καὶ ἐνθαρρύνονται ὅπως ἀφίνωσι τὸ χρέος νὰ τρέχῃ, μέχρι οὗ καταντήσωσιν εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των.

Εἴς τινας περιπτώσεις ὁ γεωργοκτηματίας εἶνε ἀνίκανος νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του, καίτοι ἡ περιουσία του ἔχει ἀξίαν μεγαλειτέραν τοῦ χρέους του. Εἶνε ἀνίκανος νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη του διότι δὲν ἔχει ἐκκαθάρισιν. Τὰ κεφάλαιά του εἶνε ἡ ἀκίνητος περιουσία του καὶ δὲν δύναται νὰ μετατρέψῃ αὐτὴν εἰς μετρητὰ εἰ μὴ ἐπὶ καταστρεπτικῇ ζημίᾳ. Ὅταν περιέλθῃ οὗτος εἰς τοιαύτην θέσιν, ὁ ἔμπορος τοῦ χωρίου ἢ τοκιστὴς περιάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν του, ὡς ἐὰν ἦτο ἐντελῶς ἀναξιόχρεως.

Τὰ παράπονα κυρίως τῶν χωρικῶν εἶναι κατὰ τῆς μεταχειρίσεως, ἣς τυγχάνουσιν ὅταν περιέλθωσιν εἰς τοιαύτην θέσιν.

Δυσκολευόμεθα νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὰ παράπονα ταῦτα, καθόσον εἶνε καταγγελίαι καθ' ὡρισμένων προσώπων καὶ ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι τῶν χωρικῶν ἠρνοῦντο νὰ ὁμιλήσωσιν εἰ μὴ ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ὅτι πᾶν ὅ,τι ἔλεγαν δὲν θὰ διεκοινοῦτο, ἐπειδὴ φοβοῦνται τὴν ἐχθρότητα τῶν δανειστῶν αὐτῶν. Παρερχόμεθα, ἔθεν, πάντα τὰ παράπονα, πλὴν ἐκείνων ὅσα βεβαιοῦνται ὑπὸ τῆς μαρτυρίας τῶν ἐμπόρων.

Οἱ χωρικοὶ ἔμποροι εἰλικρινῶς παρεδέχθησαν ὅτι αἱ ληψοδοσίαι, ἐφ' ὧν πρεκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν ἐνασκοῦνται εἰς τὰς συναλλακτικὰς σχέσεις των μετὰ τῶν χωρικῶν.

Οἱ πλουσιώτεροι ἔμποροι καὶ τὰ Μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ, μεθ' ὧν συνετύχομεν, ἐπεβεβαίωσαν ὡσαύτως τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ κοκά, καθ' ὧν ἐγένετο παράπονον ὑπάρχουσι, ἀλλ' ἐδήλωσαν ὅτι περιορίζονται εἰς δοσοληψίας μεταξὺ τοῦ ἐμπόρου τοῦ χωρίου καὶ τοῦ χωρικοῦ.

Ὁ τρόπος τῆς συναλλαγῆς τοῦ γεωργοκτηματίου καὶ τοῦ χωρικοῦ ἐμπόρου εἶνε ὅπως λαμβάνῃ ὁ πρῶτος χρήματα καὶ εἴδη καὶ εἰς πληρωμὴν νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ἔμπορον τὰ προϊόντα του.

Ἐνίοτε ὁ γεωργοκτηματίας συνάπτει ῥητὸν συμβόλαιον ὅπως παραδίδῃ τὰ προϊόντα του εἰς τὸν ἔμπορον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ῥητὸν συμβόλαιον, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ πράξῃ οὕτω, ἄλλως ὁ ἔμπορος δύναται νὰ πιέσῃ αὐτὸν πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους του καὶ ἐπειδὴ ὁ γεωργοκτηματίας εἶνε ἀνίκανος νὰ εὕρῃ τὰ μετρητά, θὰ ἐξεποιοῦντο τὰ κτήματά του καταναγκαστικῶς καὶ θὰ κατεστρέφετο.

Ὁ γεωργοκτηματίας παραπονεῖται ὅτι, ὑποχρεούμενος νὰ συναλλάσσηται μετὰ τοῦ ἐμπόρου, δὲν δύναται νὰ τύχῃ ἐντίμου μεταχειρίσεως.

Λέγει (1) ὅτι ἡ ζύγισις τοῦ προϊόντος του δὲν γίνεται καταλλήλως κατὰ τὴν παράδοσιν πρὸς τὸν ἔμπορον, (2) ὅτι δὲν λαμβάνει τὴν δέουσαν τιμήν, (3) ὅτι ὑπερβολικὸς τόκος ἐπιβάλλεται εἰς εἴδος, εἴναι εἰς τινα μέρη ὑπὲρ τὰ 50 ο)ο. Δὲν εἶνε ἐπάναγκες ν' ἀσχοληθῶμεν μακρότερον εἰς ὑπόθεσιν ἥτις φαίνεται ὅτι εἶναι κοινῶς γνωστή.

Ὅταν ὁ γεωργὸς καὶ ὁ ἔμπορος διευθετῶσι τὸν λογαριασμόν, ὁ γεωργὸς, φαίνεται κατά τινας μαρτυρίας, ὅτι ἔχει αἰτίαν νὰ παραπονῆται. Ὁ γεωργὸς δὲν κρατεῖ λογαριασμόν. Ἐκ τινος μαρτυρίας φαίνεται ὅτι ἀποθαρρύνεται οὗτος ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου, ὁσάκις οὗτος ζητῇ νὰ μάθῃ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λογαριασμοῦ· ὅταν κατά τινα καιρὸν τοῦ ἔτους ὁ ἔμπορος κάμνῃ τὸν λογαριασμὸν μετὰ τοῦ γεωργοῦ, ὁ γεωργὸς θὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν λόγον τοῦ ἐμπόρου διὰ τὰς λεπτομερείας τοῦ λογαριασμοῦ. Φαίνεται ἐπιπλέον, ὅτι ὁ γεωργὸς ὑποφέρει ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν γίνεται ὁ λογαριασμός.

Ὁ λογαριασμὸς κρατεῖται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ὁ ἔμπορος χρεοῦται μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ παραδοθέντος εἰς αὐτὸν προϊόντος κατὰ τὸ προηγηθὲν ἔτος. Ὁ ἔμπορος πιστοῦται μὲ τὸ καταβληθὲν χρῆμα καὶ τὴν ἀξίαν παραδοθέντων εἰς τὸν γεωργὸν ἐμπορευμάτων, ἐπὶ πλέον 12 ο)ο τόκον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προκαταβολῆς τοῦ χρήματος ἢ τῆς παραδόσεως τῶν ἐμπορευμάτων μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν λαμβάνεται ὁ λογαριασμός. Ἐνίοτε ὁ ἔμπορος λαμβάνει γραμμάτιον διὰ καταβληθὲν χρῆμα καὶ λαμβάνει 12 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ γραμματίου, ὡς τόκον προπληρωτέον δι' ἓν ἔτος. Παρὰ τοῦτο, ὅμως, ὁ ὅλος λογαριασμὸς τοῦ γραμματίου εἶνε πιστωμένος εἰς τὸν ἔμπορον καὶ ὁλοκλήρους τὰς δυνάμεις τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν.

Πάντες, ἔμποροι καὶ ἄλλοι, συμφωνοῦσιν ὅτι τὸ παρὸν σύστημα τῆς μετρήσεως διὰ τοῦ κοιλοῦ καὶ ἡ ζύγισις διὰ τοῦ κανταρίου εἶνε οὐχὶ ἱκανοποιητική. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε γενικῶς πρὸς ὄφελος τοῦ διαθέτοντος τὸν ἄνθρωπον ὅστις μετρεῖ ἢ ζυγίζει. Οἱ ἔμποροι προφανῶς ἐκτιμῶσι πλεόνασμα 2 1)2 ο)ο ἐπὶ τοῦ ζυγισθέντος ποσοῦ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν ἢ ὅσον ἐζυγίσθη κατὰ τὴν ἀποθήκευσιν. Ἐλέχθη ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰς κυβερνητικὰς ἀποθήκας. Ἐὰν τοῦτο οὕτως ἔχῃ, εἶνε πρόδηλον ὅτι θὰ εἶναι ἀποτέλεσμα αἰτίας τινὸς ἄλλης ἢ ἐσκεμμένου δινήματος *

(2). Ὡς πρὸς τὴν τιμὴν, φαίνεται ὅτε ὁρίζεται αὕτη ὁσάκις ὁ λογαριασμὸς γίνεται μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν καὶ δὲν ὑπάρχει ῥητὸν συμβόλαιον περὶ τῆς τιμῆς. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ διαπραγμάτευσις, ἐπειδὴ ὁ γεωργὸς ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τὸ προϊόν του. Δὲν ὑπάρχει ἔλεγχος ἐπὶ τοῦ ἐμπόρου ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν θὰ ὁρίσῃ οὗτος.

(3). Ὡς πρὸς τὸν τόκον, ὑπάρχει ἰσχυρὰ μαρτυρία ὅτι οἱ χωρικοὶ τοκισταὶ ἐπιβάλλουσι συχνὰ ὑπερβολικὸν τόκον. Τινὲς τούτων ἐπιβάλλουσι 3 καὶ 4 σελλίνια κατὰ λίραν. Ἄλλοι, ὡς δεικνύουσι τὰ συμβόλαια, ἐπιβάλλουσι πολὺ περισσότερον. Ἀποκρύπτεται κατὰ διαφόρους τρόπους. Ἐνίοτε ἐπιβάλλεται μέτριος τόκος καὶ μεγάλη προμήθεια πρὸς ἐπιτυχίαν δανείου. Ἐνίοτε τὸ δάνειον φαίνεται ὡς πληρωμὴ προκαταβολῆς διὰ τὸ προϊὸν ὅπερ δέον νὰ παραδοθῇ ἀντὶ τιμῆς κατωτέρας τῆς ἀγοραίας, οὕτως ὥστε ὁ τοκιστὴς θὰ λάβῃ τόκον πολὺ ἀνώτερον ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐπιτρέπει ὁ νόμος. Ὁ τόκος ὅστις ἐπιβάλλεται εἰς εἴδος, εἴναι εἰς τινα μέρη ὑπὲρ τὰ 50 ο)ο. Δὲν εἶνε ἐπάναγκες ν' ἀσχοληθῶμεν μακρότερον εἰς ὑπόθεσιν ἥτις φαίνεται ὅτι εἶναι κοινῶς γνωστή.

Ὅταν ὁ γεωργὸς καὶ ὁ ἔμπορος διευθετῶσι τὸν λογαριασμόν, ὁ γεωργὸς, φαίνεται κατά τινας μαρτυρίας, ὅτι ἔχει αἰτίαν νὰ παραπονῆται. Ὁ γεωργὸς δὲν κρατεῖ λογαριασμόν. Ἐκ τινος μαρτυρίας φαίνεται ὅτι ἀποθαρρύνεται οὗτος ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου, ὁσάκις οὗτος ζητῇ νὰ μάθῃ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λογαριασμοῦ· ὅταν κατά τινα καιρὸν τοῦ ἔτους ὁ ἔμπορος κάμνῃ τὸν λογαριασμὸν μετὰ τοῦ γεωργοῦ, ὁ γεωργὸς θὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν λόγον τοῦ ἐμπόρου διὰ τὰς λεπτομερείας τοῦ λογαριασμοῦ. Φαίνεται ἐπιπλέον, ὅτι ὁ γεωργὸς ὑποφέρει ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν γίνεται ὁ λογαριασμός.

Ὁ λογαριασμὸς κρατεῖται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ὁ ἔμπορος χρεοῦται μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ παραδοθέντος εἰς αὐτὸν προϊόντος κατὰ τὸ προηγηθὲν ἔτος. Ὁ ἔμπορος πιστοῦται μὲ τὸ καταβληθὲν χρῆμα καὶ τὴν ἀξίαν παραδοθέντων εἰς τὸν γεωργὸν ἐμπορευμάτων, ἐπὶ πλέον 12 ο)ο τόκον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προκαταβολῆς τοῦ χρήματος ἢ τῆς παραδόσεως τῶν ἐμπορευμάτων μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν λαμβάνεται ὁ λογαριασμός. Ἐνίοτε ὁ ἔμπορος λαμβάνει γραμμάτιον διὰ καταβληθὲν χρῆμα καὶ λαμβάνει 12 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ γραμματίου, ὡς τόκον προπληρωτέον δι' ἓν ἔτος. Παρὰ τοῦτο, ὅμως, ὁ ὅλος λογαριασμὸς τοῦ γραμματίου εἶνε πιστωμένος εἰς τὸν ἔμ-

* Σ. Σ. Κ. Φ. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν μακρὰ καὶ σφοδρὰ ἐγένετο συζήτησις ἐν τῷ Ν. Συμβουλίῳ περὶ τούτου καὶ ἀπεφάσθη τὸ περίσσευμα τῶν Κυβερνητικῶν ἀποθηκῶν, ὑπολογισθὲν μάλιστα ὅτι ἀπέδιδε τότε £ 5000 ἐτησίας

πορεύεται λαμβάνεται ὁ λογαριασμός, καὶ τὸ γραμμάτιον ἔχει διανύσῃ 2 ἢ 3 μῆνας. Δὲν γίνεται ἔκπτωσις διὰ τὸ μὴ ἐκπνεῦσαν μέρος τοῦ ἔτους ὅπερ ἔχει νὰ διανύσῃ τὸ γραμμάτιον. Ὁ ἰσολογισμὸς τότε γίνεται, ἀφαιρουμένης τῆς ἀξίας τοῦ παραδοθέντος προϊόντος ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ ἀπὸ τῆς τιμῆς τῶν παραδοθέντων ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ καταβληθέντος χρήματος ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου πλέον 12 ο/ο τόκον, τοῦ ποσοῦ οἱωνδήποτε ὁπολειπομένων γραμματίων ὡσαύτως εἰς πίστωσιν τοῦ ἐμπόρου, λαμβάνεται τότε ἓν γραμμάτιον παρὰ τοῦ γεωργοῦ διὰ τὸ οὕτως εὑρεθὲν ποσόν, πλέον 12 ο/ο τόκος διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Τὸ νὰ θεωρῆται τὸ γραμμάτιον ὡς ὀφειλόμενον ὅταν ἐξέπνευσεν ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους καὶ νὰ μὴ γίνεται ἔκπτωσις διὰ τὸ μὴ ἐκπνεῦσαν μέρος τοῦ ἔτους, δι' ὃ ἔχει προπληρωθῆ ὁ τόκος, εἶναι προφανῶς ἄτοπον.

Εἶναι ἄδικον ὡσαύτως ὅταν ἡ τιμὴ τοῦ παραδοθέντος προϊόντος ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ πρὸς τὸν ἔμπορον, ὁσονδήποτε μακρὸν χρόνον πρὸ τοῦ λογαριασμοῦ καὶ ἂν ἔχῃ λάβει τοῦτο ὁ ἔμπορος, νὰ πιστωθῆ μόνον ὡσεὶ παρεδόθη τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐλήφθη ὁ λογαριασμός. Ἐὰν ὁ ἔμπορος ἐπιβάλλῃ τόκον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν παραδοθέντων ἐμπορευμάτων, ὀφείλει νὰ ἐκπέσῃ τὸν τόκον τῆς ἀξίας τοῦ ληφθέντος προϊόντος ἢ νὰ θεωρήσῃ τὰ ἐμπορεύματα ὡς πληρωμήν, ἀφαιρῶν ἀπὸ τοῦ τόκου ὃν φέρει τὸ χρέος, καθ' ὃν χρόνον παρεδόθησαν τὰ ἐμπορεύματα, τὴν ἀξίαν τοῦ παραληφθέντος προϊόντος.

Πᾶσαι αἱ γενόμεναι πληρωμαὶ ὑπὸ τῶν γεωργῶν γίνονται εἰς προϊόν. Ἐπὶ πλέον ὁ γεωργὸς ὅταν χρεωστῇ εἶνε ῥητῶς ἢ σιωπηρῶς ὑποχρεωμένος νὰ παραδώσῃ τὸ προϊόν του εἰς τὸν ἔμπορον καὶ δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ τοῦτο ἀλλαχοῦ καὶ λαμβάνει χρήματα ἵνα κάμῃ χρηματικὴν πληρωμήν, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶνε τὰ μάλιστα ἄδικον τὸ προϊὸν νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς πληρωμή.

Ἡ μαρτυρία δεικνύει ὅτι ἡ ἀνωθι περιγραφεῖσα μέθοδος ἐνεργεῖται πολὺ εὐρέως. Δὲν λέγομεν ὅτι εἶνε καθολική. Πολλοὶ ἔμποροι, ἀναμφιβόλως ἀναγνωρίζουσιν ὅτι εἶνε ἄδικος καὶ συναλλάσσονται δικαιότερον μετὰ τῶν πελατῶν αὐτῶν.

Ὅταν κλείσῃ ὁ λογαριασμός, ὁ γεωργὸς δέχεται ὅτι ὀφείλει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον δείκνυται ὅτι ὀφείλεται, καὶ συχνὰ δίδει γραμμάτιον διὰ τὸ ποσόν. Ἡ αὐτὴ πορεία ἀκολουθεῖται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος μέχρι οὗ ὁ γεωργὸς [illegible] ἀπελπιστικῶς ἀναξιόχρεος.

Τότε ὑποθηκεύεται ἡ περιουσία του εἰς τὸν ἔμπορον, καὶ ἂν ἡ σύζυγος τοῦ γεωργοῦ ἔχει τινὰ ἰδιοκτησίαν, πείθεται νὰ δώσῃ ὑποθήκην ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας της ἵνα παραχωρηθῇ παράτασις τῆς πιστώσεως. Ἐνίοτε τὰ τέκνα τοῦ γεωργοῦ παρακινοῦνται νὰ συνυπογράψωσι γραμμάτιον μετὰ τοῦ πατρός. Ἡ ὑποθηκευμένη περιουσία δύναται νὰ ἐκποιηθῇ κατὰ τρόπον συνοπτικὸν διὰ τοῦ νόμου. Ἀφοῦ ὁ γεωργὸς δεσμευθῇ κατὰ τὸν ἄνω περιγραφέντα τρόπον, ἐὰν ἀφεθῇ νὰ κατέχῃ τὴν ἰδιοκτησίαν του, ἀποβαίνει ἁπλοῦς ἐπιστάτης τοῦ ἐμπόρου. Εἶνε χειρότερον μισθωτοῦ ἐργάτου γεωργοῦ, ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ ἀλλάξῃ κύριον. Ἐὰν ἐκποιηθῇ ἡ ἰδιοκτησία τοῦ γεωργοῦ, ἀποβαίνει οὗτος ἐργάτης, χωρὶς ἐλπίδος ν' ἀναλάβῃ ποτέ, ἐπειδὴ φέρει πάντοτε τὸ φορτίον τοῦ χρέους τὸ ὁποῖον αὐξάνει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος πρὸς 12 ο/ο τόκον. Ἀφοῦ ἅπαξ ὁ γεωργὸς παραδεχθῇ ὅτι τὸ σημειούμενον ἐν τῷ λογαριασμῷ ποσὸν ὀφείλεται εἰς τὸν ἔμπορον, τὸ Δικαστήριον δὲν ἔχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξετάσῃ ἂν οὗτος ἔτυχε τιμίας μεταχειρίσεως. Ὁ ἔμπορος ἐνάγων ἐπὶ τῷ δεδηλωμένῳ λογαριασμῷ, ἢ ἐπὶ τῷ δοθέντι γραμματίῳ λαμβάνει ἀπόφασιν διὰ τὸ ποσόν.

Ὑπάρχει ἄλλο ἀκόμη παράπονον, ὅτι τὰ ἔξοδα πρὸς ἔκδοσιν διατάγματος ἐκτελέσεως εἶνε τόσον μεγάλα, ὥστε ὅταν τὸ χρέος εἶναι μικρὸν ὁ γεωργὸς καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὀφείλει νὰ πληρώσῃ περισσότερα διὰ τὰ ἔξοδα ἢ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Ὅτι ὁ νόμος τίθεται πολλάκις ἐν ἰσχύϊ καταθλιπτικῶς.

Ὑποβάλλομεν ὅτι εἶνε εὐκταία θεραπεία τῶν περιγραφέντων κακῶν, νὰ προστατευθῇ ὁ γεωργός, καὶ νὰ ἀνακουφισθῇ οὗτος ὅταν εἶναι ἀναξιόχρεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ὑπεβάλλομεν ὅτι εὐκταῖον εἶναι ὅπως θεσπισθῶσιν οἱ ἑπόμενοι νόμοι.

1) Νὰ παρεμποδίζηται ὑπέρμετρος τόκος.

2) Νὰ καθίστανται γνωσταὶ αἱ πραγματικαὶ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τοῦ ἐμπόρου γεωργοῦ, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐξελέγχωνται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

3) Νὰ διακανονισθῇ κάλλιον ἡ ζύγισις τοῦ προϊόντος.

4) Νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως κατὰ ἀκινήτων καὶ νὰ παρεμποδίζωνται καταθλιπτικαὶ καταναγκαστικαὶ ἐκποιήσεις.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΑΒΟΥΡΩΦ

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΣΜΑΡΚ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ J. V. SIMPSON

Β'.

Ἐκ τῶν προηγηθεισῶν συνδιαλέξεων ἐγένετο πλήρως κατάδηλον εἰς τὸν κ. Σαβούρωφ ὅτι μετὰ πολυχρόνιον ἐπιμονὴν καὶ μόχθον πολὺν ὁ Βίσμαρκ ἐν τέλει διεμόρφωσε τὴν Αὐστρίαν πρὸς τὴν διάνοιάν του. Τὸ ἐνδιαφέρον εἶνε ὅτι ὁ Βίσμαρκ ἤθελε νὰ διαγράψῃ τὰ στάδια.

Κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προσπαθειῶν του, κατὰ τὸν τρόπον αὐτοῦ τοῦ σκέπτεσθαι, ἡ Αὐστρία ἦτο ἀνάγκη διὰ τὴν Γερμανίαν, διὰ τὸν ἁπλοῦν λόγον ὅτι, ἂν ἡ Αὐστρία δὲν ὑπῆρχε, δὲν θὰ ἐγνώριζέ τις τί νὰ κάμῃ πρὸς τὰς εἴκοσι ἐκείνας χιλιάδας τε τραγωνικῶν λευγῶν.

«Δὲν ὑπάρχει ἔθνος Αὐστριακόν, βεβαίως, εἶπεν—εἶναι αἱ λέξεις τοῦ κ. Σαβούρωφ—ὑπάρχει ὅμως Αὐστριακὸς πατριωτισμός, τὸν ὁποῖον οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ ν' ἀντικαταστήσῃ ἐν Βιέννῃ Γερμανικὸς πατριωτισμός.

Ἀποδειχθείσης τῆς ἀνάγκης μιᾶς Αὐστρίας, ἕπεται ἄλλη ἀναπόδραστος συνέπεια.

Ἡ Γερμανία χάριν τῆς ἑαυτῆς ἀσφαλείας δὲν θὰ ἐπέτρεπε πιθανῶς εἰς τὴν Αὐστρίαν νὰ ἔχῃ οἱανδήποτε ἄλλην συμμαχίαν ἢ πρὸς αὐτήν. Ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ τούτου ἦτο πρὸ πάντων ἐπάναγκες νὰ νικήσῃ τὴν Αὐστρίαν, καὶ ἀποβάλῃ αὐτὴν ἀπὸ τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἦτο ἐπάναγκες ὕστερον νὰ ἐνισχύσῃ τὸ Οὐγγρικὸν στοιχεῖον, νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἐκγερμανισμὸν τῆς Μοναρχίας ταύτης καὶ νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὴν τοῦ νὰ ἔχῃ δικαιολογίαν ὅπως ἀσχολῆται εἰς Γερμανικὰς ὑποθέσεις. Ὁ κόμης Ἀνδράσυ διεδραμαμάτισε τὸ πρόσωπον τοῦτο πρῶτον ἐν Βουδαπέστῃ καὶ ὕστερον ἐν Βιέννῃ. Ἡ παρουσία του ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὑποθέσεων ἦτο ἐγγύησις ὅτι ἄγραφος συμμαχία θὰ ἐξηκολούθει ὑφισταμένη ὡς πραγματικότης. Ἡ ἀποχώρησις τοῦ κατέστησεν ἀναγκαίας νέας ἐγγυήσεις.

Αἱ ἐγγυήσεις, ἃς ὑπέδειξε τώρα ὁ Βίσμαρκ, προσέλαβον μορφὴν ὑπομνήματος ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ Κόμητος Ἀνδράσυ καὶ αὐτοῦ ἐν Βιέννῃ, δι' οὗ ἡ Αὐστρία παρητεῖτο πάσης ἰδέας περὶ συνάψεως πολιτικῶν ὑποχρεώσεων πρὸς Δυνάμεις ἄλλας ἢ τὴν Γερμανίαν καὶ ἀγνώστους εἰς τοῦτον. Οὕτω δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ Λυτικὴ-Συμμαχία δι' αὐτήν, οὔτε χωριστὴ Συμμαχία πρὸς τὴν Ρωσσίαν. «Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, προσέθηκεν, οἱ ὅροι τοῦ Ὑπομνήματος δεικνύουσι κατὰ τρόπον λίαν σημειώδη τὴν πρόθεσιν ὅπως ἀφήσῃ τὴν θύραν ἀνοικτὴν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Ρωσία θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆς Συνεννοήσεως ταύτης.»

«Ὁ Τρικαισυρὸς σύνδεσμος (Dreikaiserbund), ἐξηκολούθησεν ὁ Βισμαρ», ἰδέα τὴν ὁποίαν ἐπεδίωξα δι' ὅλου τοῦ βίου μου, εἶχε συλληφθῇ πολὺ πρὸ τοῦ καιροῦ μου. Πρωτεργάτης αὐτῆς ἐγένετο ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος Α'. Οὐδέποτε θὰ ἐπιτύγω πολιτικὸν σύστημα, παρέχον μεγαλειτέρας ἐγγυήσεις πρὸς ἐξασφάλισιν ὅλων τῶν συντηρητικῶν στοιχείων ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ.»

Ἔλεγεν ὡσαύτως ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἐλέμενε πάντοτε ἐπὶ τῆς ἀνάγκης στενῆς συμμαχίας μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Πρωσσίας, ἵνα ἔχῃ οὕτω εἰδός τι προχώματος κατὰ τῶν ἐπαναστατικῶν ρευμάτων τῆς Δύσεως.

Χρόνον τινὰ μετὰ τοῦτο ὁ κ. Σαβούρωφ ἤρχισεν ἐπειγόμενος ὁριστικώτερον ἐπὶ τῶν γραμμῶν τῆς κυρίας αὐτοῦ ἀποστολῆς ὅπως ἐπιτύχῃ ἐγκάρδιον σχέσιν μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἀνέπτυξε τὸ σχέδιον τοῦ ἐπιμόνως ἰδίᾳ εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τοῦ Αὐτοκράτορος ἐν τούτῳ. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Βίσμαρκ, ὅτε ἔφθασε, δὲν ἦτο πολὺ ἐνθαρρυντική. «Ἡ ἐπιθυμία μου πρὸς συμμαχίαν παραμένει ἡ αὐτή· ὀφείλω ὅμως νὰ συμβουλεύσω ὑμᾶς σύναμα, ὅτι ἐπῆλθε μεταβολή τις εἰς τὴν κατάστασιν. Τῷ 1877 ἤμην διατεθειμένος νὰ συνάψω ἐπιθετικὴν καὶ ἀμυντικὴν συμμαχίαν μεθ' ὑμῶν. Σήμερον δὲν δύναμαι πλέον νὰ τὸ πράξω. Ἐὰν θὰ ἐγίνετο συμμαχία θὰ ἠδυνάμην νὰ θεωρήσω αὐτὴν ὡς ἀμυντικὴν συμμαχίαν. Πολλαὶ σελίδες καταλαμβάνονται ὑπὸ τῆς ἀναλύσεως τῆς πολιτικῆς κατασταστάσεως ὑπὸ τοῦ Σαβούρωφ, καθόσον οὗτος ἐπηρέαζε τὰ δύο ἔθνη προφανῶς ἐκτεθειμένα εἰς πιθανότητας ἀνησυχίας ἀπὸ διαφόρων μερῶν, καὶ ὁ Βίσμαρκ φαίνεται ὅτι ἐπηρεάσθη. Ἐντούτοις αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς συνδιαλέξεώς του καὶ ὁ προφανὴς ὁ σταγμός του ἐκαμαν τὸν πρῶτον νὰ ἀπορῇ. Ἀνεμνήσκετο τοῦτο κατὰ τὴν εὐκαιρίαν ὅτε ὁ Βίσμαρκ ἐπηγγέλλετο νὰ ἀναγνώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν γραπτὴν ἔκθεσιν τοῦ ὅτι ἐγένετο ἐν Βιέννῃ.

«Ἐχώριζε μεθ' αὐτοῦ τὸ πλάτος τοῦ γραφείου του, ὅπερ ἦτο δὶς πλατύτερον συνήθους γραφείου. Ἐκράτει τὸ ἔγγραφον εἰς χεῖρας του οὕτως ὥστε μοὶ ἦτο ἀδύνατον παρὰ τὴν καλὴν ζῆλοσίν μου νὰ ἴδω τὴν σελίδα, ἣν ἀνεγίνωσκεν. Ὅτε μόνον ἠναγκάσθη νὰ στρέψῃ τὴν πρώτην σελίδα, ἠδυνήθην νὰ ἴδω τὸν ἀριθμὸν II γεγραμμένον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἐγγράφου. Εἶδον αὐτὸν ἱκανῶς σαφῶς ὥστε νὰ ἦμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἠπατώμην.»

Ὑπῆρχε λοιπὸν ἓν Μέρος εἰς τὸ ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον ὁ Βίσμαρκ δὲν ἀνέγνωσεν; Ἐξεπλάγη πως ὡσαύτως ὅτε ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς τινα γραμμὴν συμφωνίας ὁ Βίσμαρκ αἴφνης ἐζήτησε παρ' οὗ οὗ νὰ θέσῃ τὰ σημεῖα γραπτῶς, λέγων ὅτι διὰ τόσον ἐνδιαφέρουσιν ὑπόθεσιν ἔδει νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὸν Κύριόν του, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὴν μνήμην του.

«Ἐζήτησε [illegible] νὰ σημειώσῃ τὰ τρία σημεῖα ἐπὶ φύλλου χάρτου.» Καὶ μοὶ ἔτεινε ὑπὲρ τὸ γραφεῖόν του μίαν τῶν γραφίδων του.» Σειρὰ ὅλη ὑπονοιῶν διῆλθον ταχέως τὴν διάνοιαν τοῦ Ρώσσου Ἀπεσταλμένου. «Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Βενεδέττη ἐπῆλθεν αἴφνης εἰς τὴν μνήμην του. Ἴσως αὐτὴ θὰ ἦτο ἡ ἰδία γραφὶς ἣν προσέφερεν ὁ Πρίγκηψ εἰς τὸν ἀτυχῆ Γάλλον διπλωμάτην ὅπως ἐκθέσῃ αὐτὸν διὰ τοῦ αὐτογράφου του.

Ἀναλαμβάνων ἔφρασιν ἀμηχανίας ἀπήντησα ὅτι δὲν ἤμην ἐξουσιοδοτημένος ἀκόμη ὅπως προβῶ εἰς οἱανδήποτε ἔγγραφον ἀνακοίνωσιν, καὶ μὴ ἔχων τὴν ἰδιότητα Πρεσβευτοῦ δὲν ἠδυνάμην ν' ἀναλάβω τοιαύτην εὐθύνην.

Εἶδον ἐκ τοῦ μειδιάματος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Καγκελλαρίου ὅτι ἦν νόησεν οὗτος, καὶ ὅτι ἀμφότεροι ἐσκεπτόμεθα τὸν Βενεδέττην χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν αὐτόν.

«Καλῶς, εἶπε φαιδρῶς, ἀνολαμβάνων τὴν γραφίδα, ὑπαγορεύσατέ μοι τὰ τρία σημεῖα, θὰ γίνω γραμματεύς σας!» Παρά τινα ἀμφιβολίαν ὅμως, ὁ κ. Σαβούρωφ ἠσθάνθη ὅτι συνεννόησίς τις μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἦτο ἐντελῶς δυνατή, καὶ ὁ Πρίγκηψ Βίσμαρκ καίτοι προβλέπων δυσχερείας τινάς, διεδήλωσε τὴν πίστιν του ἐπὶ τὴν συμβουλὴν ὅπως κινῆσε ὁ σίδηρος ἐφύσον θὰ ἦτο διάθερμος, καὶ εἶπεν ὅτι θὰ προσεπάθει νὰ πείσῃ τὸν Βασιλικὸν Κύριόν του πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἣν συνεζήτει.

Ἀναθεωρῶν ὅλην τὴν συνδιάλεξίν του μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Βισμαρκ ὁ κ. Σαβούρωφ δὲν ἠδυνήθη νὰ πεισθῇ ὅτι ὑπῆρχε κακὴ πίστις παρὰ τῷ Καγκελλαρίῳ, καὶ ἂν μὴ ἔδειξεν εἰς αὐτὸν [illegible] εἶπεν εἰς αὐτὸν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, πᾶν ὅ,τι εἶδε νὰ λεχθῇ.

Ὅτε μετὰ τινας ἑβδομάδας ὁ κ. Σαβούρωφ εἶδε πάλιν τὸν Καγκελλάριον, (Ἰανουάριον 1880), συνήντησεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Πρεσβευτοῦ. Φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Σαβούρωφ εἰς Πετρούπολιν, ὅπου μετέβη ὅπως ἀναφέρῃ τὴν πρόοδον, ὁ Βίσμαρκ δὲν συνεζήτησε τὸ ζήτημα τῆς διαρρυθμίσεως μεταξὺ δύο, τὸν ὁποῖον, ὡς συνέβη, δὲν εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἀπὸ τῆς τελευταίας συνεντεύξεως μετὰ τοῦ κ. Σαβούρωφ. Ὁ κύριος λόγος διὰ τὴν ἀναβολὴν ἦτο ὅτι ὁ Βίσμαρκ ἐμελέτα ἔτι τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ μειονεκτήματα τῆς προταθείσης διακανονίσεως. Ἀμοιβαία ὑποχρέωσις, εἶπεν, ὅπως προφυλάττηται τις ἐναντίον συνασπισμοῦ ἀναγκαίως προϋποθέτει μίαν ὑπόσχεσιν παρὰ τῆς Γερμανίας ὅπως ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Αὐστρίας εἰς τινας περιπτώσεις.

Τοῦτο ὅμως εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνον μυστικὸν νὰ κρυβῇ τις ἐν τῷ θηλακῷ του! Ἡ ἐλαχίστη ἀκριτομυθία δύναται νὰ παραγάγῃ ἀνυπολόγιστον ἀποτέλεσμα ἐν Βιέννῃ, καὶ νὰ γεννήσῃ δυσπιστίαν ἅμα καὶ φόβον πάλιν. Ἡ Αὐστρία ὁρμεμφύτως θὰ ἀρχίσῃ πάλιν νὰ ἀναζητῇ Δυτικὰς Συμμαχίας, καὶ τὰ τόσον ἐπιπόνως ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ὑπὸ τῆς Γερμανίας θὰ ἀπολεσθῶσιν.

«Πιστεύσατέ μοι, προσέθηκε, δὲν συμφέρει ποσῶς εἰς ἡμᾶς νὰ ἐμβάλητε εἰς δυσπιστίαν Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν. Καὶ ἡμεῖς ἔτι παροράτε τὴν σημασίαν τοῦ νὰ εἶναι τρεῖς ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ ζατρικίῳ. Τοῦτο εἶνε ὁ ἀναλλοίωτος σκοπὸς πάντων τῶν Ἀνακτοβουλίων καὶ ἰδικός μου προπαντός. Οὐδεὶς θέλει νὰ εἶναι ἐν μειονοψηφίᾳ. Πᾶς πολιτικὸς περιορίζεται εἰς τὸν τύπον: «προσπαθεῖτε νὰ ἦσθε τρεῖς ἐφόσον ὁ κόσμος κυβερνᾶται ὑπὸ ἀσταθοῦς ἰσορροπίας πέντε Μ. Δυνάμεων.» Τοῦτο εἶνε ὡσαύτως τὸ ἀληθὲς προφυλακτικὸν κατὰ τῶν συνασπισμῶν. Ὑπῆρξε καιρὸς ὅτε ὁ πρίγκηψ Γορτσακώφ ἠσμένιζε πολὺ εἰς τὴν πλάνην περὶ στενῆς συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Θὰ ἐπεθύμουν τότε νὰ προσέλθω τρίτος εἰς αὐτήν, καὶ ἡ Αὐστρία δὲν θὰ μοὶ ἦτο ἀναγκαία, ἐὰν ἤθελεν ὡριμάσῃ ὁ συνδυασμὸς οὗτος. Κατείδον ὅμως τὰ χώματα ὅτι ἦτο χίμαιρα. Ὑπάρχει ἀκόμη πολὺς ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ ὑμῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Θὰ χρειασθῆτε μίαν μεγάλην Καίνιγγραιτζ ἡμέραν τινὰ ὅπως διευθετήσητε τὴν μεγάλην Ἀσιατικὴν ἀμφισβήτησιν. (Νοεῖται μία νικηφόρος μάχη ὡς ἡ τῆς Πρωσσίας κατὰ τῆς Αὐστρίας ἐν Καίνιγγραιτζ). Ὡσαύτως, ἔκτοτε, προσφιλὴς ἰδέα μου ὑπῆρξε τριπλῆ συνεννόησις μετὰ τῆς Αὐστρίας. Ἡ πρώτη ἀπόπειρα ἀπέτυχε, καὶ ἐδέησε νὰ ἀρχίσω τὴν ἐργασίαν πάλιν κάμνων τὴν διπλῆν συνεννόησιν μᾶλλον ἐξαίρετον, ἵνα ἐπανέλθω ἔπειτα εἰς τὴν τριπλῆν συνεννόησιν μεθ' ὑμῶν, ἐὰν εἴσθε εἰλικρινῶς διατεθειμένοι πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ

Νέοι κινητοὶ ὅλμοι.

Ὁ παρὰ τῷ Βρεττανικῷ στρατηγίῳ ἀνταποκριτὴς τῶν Τάϊμς ἔγραψε τὰ ἑξῆς ὑπὸ ἡμερ. 19)1 Μαΐου:

Διὰ πολλοὺς λόγους ὁ ἐχθρὸς ἠδυνήθη νὰ προελάσῃ ταχύτερον ἢ ὅσον ἔπραξε τοῦτο κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν πρώτων ἡμερῶν, ἐναντίον ὅλης τῆς πείρας τοῦ πολέμου καὶ μεταξὺ τούτων εἶνε καὶ ὁ ἀκόλουθος.

Κατὰ τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐπιθέσεως τὸ πεζικὸν ἠκολουθεῖτο ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τορπιλλοβόλου (mine-crper) ἰδιαιτέρου τύπου, ὑπὸ ὅλμου δηλονότι βάλλοντος λίαν ἐκρηκτικὴν ὀβίδα μεγαλειτέραν τῆς Γαλλικῆς «37» μετὰ ρύμματος τριῶν τετάρτων τοῦ μιλίου. Ὁ ὅλμος οὗτος ἔβαλλεν ἐπὶ ἵστατο ἐπὶ τῶν τροχῶν του καὶ ἦτο ἱκανῶς εὐστοχος ὅπως χρησιμοποιήται κατὰ Χωστρίδων (Τάνκς) καὶ τῶν φωλεῶν τῶν τεχυβόλων πρὸς τούτοις τὸ ἄμεσον πῦρ αὐτοῦ ἀπὸ τόσον μικρᾶς ἀποστάσεως καθιστᾶ τοῦτον λίαν ἀποτελεσματικὸν καὶ κατὰ τοῦ πεζικοῦ.

Πρὸς ἀμυντικοὺς σκοποὺς ἕκαστον Γερμανικὸν τάγμα εἶνε τώρα ἐφωδιασμένον διὰ τοιούτων εὐμετακινήτων ὅλμων. Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν, διὰ τὴν δυσχέρειαν τοῦ νὰ μεταφέρωσιν ἱκανὰ πυρομαχικά, ὁ ἀριθμὸς των περιστέλλεται εἰς δύο, τῶν ξυνωρίδων τῶν δύο ἄλλων χρησιμοποιουμένων ὡς βλητοφόρων αὐτῶν, καίτοι καὶ ὑπὸ τοιούτους ὅρους δὲν δύνανται νὰ συμβαδίζωσι μετὰ τοῦ πεζικοῦ πέρα τῆς μιᾶς ἢ τῶν δύο ἡμερῶν καὶ δὲν ἀναφαίνοντοι κατὰ τὴν μάχην μεχρισοῦ αἱ θέσεις ἐδραιωθῶσιν. Τοῦτο εἶνε μία ἀδυναμία των καὶ κατὰ τὰς δύο πρώτας ἐκείνας ἡμέρας ἐγένοντο ἀνεκτίμητοι διὰ τὸν ἐχθρὸν συντελέσαντες, μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπιθέσεως, μέρος ἀτελοῦς ἔργου, ὅπερ πρότερον ἐγίνετο ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ διὰ προπαρασκευῆς, ἥτις διήρκει ἐπὶ ἡμέρας ἀντὶ τεσσάρων ὡρῶν.

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΑΙΦΝΙΔΙΑΣΜΟΥ

Τὸ προφανὲς μειονέκτημα τῶν παρατεταμένων τούτων προπαρασκευῶν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ ἦτο ὅτι ἀπέκλειε τὸν αἰφνιδιασμόν, διότι προειδοποιεῖτο οὕτω ὁ ἐχθρὸς ἀμυνόμενος κατὰ τῆς ἐπικειμένης ἐπιθέσεως καὶ ἠδύνατο νὰ μεταφέρῃ τὰς ἐφεδρείας του καὶ νὰ λάβῃ ὅλας τὰς προφυλάξεις ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἐπερχομένην χιονοστιβάδα. Οἱ Γερμανοὶ μετὰ τῆς στρατιωτικῆς ὀξυδερκείας των ἤτις τάχιον ἢ βράδιον ὑπάρχει ὄπισθεν παντὸς ὅτι πράττουσι, κατήντησαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ διὰ τοῦ πυροβολικοῦ προπαρασκευὴ πρέπει νὰ παραλείπηται ἢ ὁπωσδήποτε νὰ ἦνε πολὺ σύντομος, ἐὰν πρόκηται νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ μερικὴς ἔτι αἰφνιδιασμὸς καὶ οὕτω νὰ προελάσῃ περισσότερον τῶν κανονισμένων δύο ἢ τριῶν μιλίων, τοῦθ' ὅπερ ἑκάτερος τῶν ἀντιπάλων ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ εἰς προηγουμένας ἐπιθέσεις.

Αὕτη ἦτο ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς νέας μεθόδου ἐπιθέσεως. Δευτέρα ἦτο ἡ συσσώρευσις τῶν χρησιμοποιηθησομένων στρατευμάτων εἰς ἀπόστασιν ἱκανῶς μικρὰν ὄπισθεν τῆς γραμμῆς ὥστε νὰ εἶναι ἐκτὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς κατοπτεύσεως τῶν ἀεροπλάνων τῶν ἀμυνομένων, καὶ σημαντικὸν χρόνον πρὸ τῆς ὡρισμένης ἡμέρας πρὸς προέλασιν, καὶ τότε νὰ μεταφέρωσι ταῦτα σιδηροδρομικῶς, πεζῇ ἢ δι' αὐτοκινήτων μετὰ ἄκρας μυστικότητος, κυρίως ἐν καιρῷ νυκτὸς κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ μεθ' ὅλων τῶν λεπτομερειῶν προφυλάξεως κατὰ τῆς ἀνιχνεύσεως, οὕτως ὥστε καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ των ν' ἀγνοῶσι τὸν προορισμόν των.

Ἡ τρίτη νέα ἀρχὴ ἦτο ἐξαπόλυσις τῆς ἐπιθέσεως μετὰ προκατερτικὴν προπαρασκευὴν μόνον δύο ὡρῶν διὰ ἀεριγόνων ὀβίδων καὶ τεσσάρων ὡρῶν διὰ μεγάλων ἐκρηκτικῶν καὶ νὰ ἐπακολουθῶσι τὰ πρῶτα κύματα στρατευμάτων μετ' ἄλλων τόσον πυκνῶν καὶ τόσον πολυαριθμῶν ὥστε διὰ τοῦ βάρους τοῦ ἀριθμοῦ νὰ ὑπερβάλωσι προσκόμματα ἅτινα καὶ ὁ δριμύτατος βομβαρδισμὸς δὲν κατέβαλε διὰ τὴν βραχεῖαν διάρκειάν του.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐξεργασθὲν ἐπιμελῶς ἐψηρμόσθη τὸ πρῶτον κατὰ τῆς Ρίγας καὶ ὕστερον τῇ 8)21 Μαρτίου εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον.

ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΤΗΛΕΒΟΛΟΝ

Τὴν 10)23 Μαρτίου τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς γιγαντιαίας μάχης εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον, ἥτις ἐξακολουθεῖ ἔκτοτε μετὰ ἐπιτεινομένης σφοδρότητος καὶ δυνάμεως, οἱ Γερμανοὶ προσέβαλον τοὺς Παρισίους διὰ τηλεβόλου διαμετρήματος 240 χιλιοστομέτρων, ὡς δεικνύουσιν αἱ βαλλόμεναι ὑπ' αὐτοῦ ὀβίδες, τὸ μῆκος ὅμως αὐτοῦ καὶ τὸ πάχος εἶνε εἰσέτι ἄγνωστα. Εἰκάζεται δὲ ὅτι βάλλει ἀπὸ ἀποστάσεως 75 ἀγγλικῶν μιλλίων ἢ 25 Κυπριακῶν.

Αἱ βολαὶ διεδέχοντο ἀλλήλας δι' ὅλης τῆς ἡμέρας κατὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας καὶ κατέπαυον τὴν νύκτα. Μετά τινα διακοπὴν ἐπανελήφθη ὁ παράδοξος διὰ τὴν ἀπόστασιν βομβαρδισμὸς καὶ ἀπὸ τῆς 1)14 Ἀπριλίου ἐξηκολούθησε καὶ τὴν νύ

ΠΟΥ ΚΕΙΤΑΙ Η ΡΙΖΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ
ΕΝ ΤΗι ΕΚΚΛΗΣΙΑι ΜΑΣ

Ὑστερόβουλος ὁμολογία τῶν διαπραχθεισῶν ἐγκληματικῶν ἀσχημιῶν κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων ἦτο τὸ γραφὲν ὡς λεχθὲν παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅτι **ὑπάρχει ἀνάγκη μεταρρυθμίσεως τοῦ παρόντος συστήματος ἐπισκοπικῶν ἐκλογῶν** *καὶ προμήνυμα τῶν ἄλλων ἐγκληματικῶν ἀσχημιῶν ἐν τῇ Συνόδῳ.*

Αὐτὸς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὴν τελευταίαν ὥραν ἐτροποποίησε τὴν ἐγκύκλιον περὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν καλπῶν, ἵνα διορίσῃ πρόσωπα πρόθυμα νὰ ἐκτελέσωσι πᾶσαν ὑστερόβουλον καὶ ἐκτροπον ὁδηγίαν, ἀπέκλειε δὲ κατὰ τρόπον ἐγκληματικὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου τοὺς ἐπὶ τριετίαν περίπου ἐν Λάρνακι διαμένοντας πρόσφυγας Σύρους Ὀρθοδόξους, ἀπολαύοντας ἄλλως πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων καὶ φορολογουμένους ὡς Ἕλληνας Ὀρθοδόξους διὰ τὴν Παιδείαν. Περὶ τοῦ πραξικοπήματος τούτου θ' ἀσχοληθῶμεν εἰδικῶς.

Τὸ παρὸν ἐκλογικὸν σύστημα εἶνε ἐλαττωματικὸν καὶ δεῖται διαρρυθμίσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄριστον τοιοῦτον θὰ λειτουργῇ κακῶς καὶ ἐλαττωματικῶς, ἐφόσον οἱ νομοθέται καὶ ἐκτελεσταὶ τούτου εἶνε διατεθειμένοι πρὸς πᾶσαν καταστρατήγησιν καὶ παραβίασιν αὐτοῦ.

Πρέπει νὰ ζητηθῇ ποῦ κεῖται ἡ ρίζα τοῦ—κακοῦ, καὶ αὕτη κατέστη τόσον καταφανής, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ζητήσεως, διότι καταγγέλλουσιν αὐτὴν πᾶσαι αἱ προεκλογικαὶ ἐνέργειαι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ αἱ τερατώδεις ἀδικοπραγίαι τῆς πλειονότητος τῶν Συνοδικῶν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων.

Ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ κεῖται ἐν πρώτοις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν ὄπισθεν του κρυπτομένων ἢ ἐν τῷ φανερῷ παραθαρρυνόντων αὐτὸν εἰς ἐκτροπους καὶ παρανόμους ἐνεργείας.

Ὁ Καταστατικός, ἐπὶ παραδείγματος, Χάρτης φέρεται διηνεκῶς ἀνὰ τὰ στόματα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν συναδέλφων του καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς γραφίδος αὐτῶν ὁσάκις ἐξυπηρετεῖ οὗτος τοὺς σκοποὺς αὐτῶν, παρορᾶται δὲ καὶ παραβιάζεται πᾶν ἄρθρον καὶ πᾶσα διάταξις ἀντιτιθέμενα εἰς αὐτούς, καὶ τὴν πολιτείαν ταύτην μετῆλθεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἅμα τῇ ἐγκαθιδρύσει του εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον.

Ἄλυσις παρανομιῶν.

Παραθέτομεν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου: Ἄρθρ. 18. Χηρεύσαντος Μητροπολιτικοῦ Θρόνου ἡ πνευματικὴ διοίκησις αὐτοῦ ἀνήκει τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, χηρεύσαντος δὲ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῶν καὶ' αὐτὸν ἀναλαμβάνει ὁ πρῶτος τῇ τάξει Μητροπολίτης Ἡ προσωρινὴ αὕτη πνευματικὴ διοίκησις εἰς τὰ συνήθη μόνον καὶ ἀπαραίτητα περιοριζομένη, δὲν δύναται νὰ ἐπενέγκῃ οἱανδήποτε μεταβολὴν εἰς τὸ καθεστὼς εἴτε τῶν ΠΡΟΣΩΠΩΝ εἴτε τῶν ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ τῆς Ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 34. Διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Μητροπολιτῶν ἰσχύουσαι αἱ αὐταὶ καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου διατάξεις μετὰ τῶν ἀκολούθων διαφορῶν.

Τὸ ἄρθρ. 26 διαλαμβάνει τάδε:

Ἡ περὶ ἐκλογῆς τῶν 66 ἀντιπροσώπων Ἐγκύκλιος ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ πρώτου τῇ τάξει Μητροπολίτου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χηρείας τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου.

Αἱ διατάξεις αὗται εἶνε τόσον ὀρθαὶ καὶ δίκαιαι ὥστε ἐπιβάλλονται καὶ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς πάντα τὰ συνταγματικὰ καὶ δημοκρατικὰ πολιτεύματα. Ὅταν ὑπουργεῖόν τι παραιτεῖται, μέχρι τῆς συγκροτήσεως νέου ὑπουργείου, διεξάγει τοῦτο τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν μηδεμίαν ἐπιφέρον μεταβολὴν περὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, τοῦτο ἐπιβάλλεται ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ διαβατικὰ καὶ ἄχρυα ὑπουργεῖα, τὰ συγκροτούμενα πρὸς διεξαγωγὴν ἐκλογῶν συνταγματικῶν. Αἱ διατάξεις, ἄρα, αὗται εἶνε γενικῶς παραδεδεγμέναι καὶ θεωροῦνται ὡς ἀπαραίτητοι. Καὶ ὅμως εἰς χεῖρας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν Συνοδικῶν ἐν Κύπρῳ ἐποδοπατήθησαν κατὰ τρόπον σκανδαλώδη.

Κατ' ἀπόφασιν συνοδικὴν μεταρρυθμίζεται ὁ ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Παντελεήμονος διατελούσης ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητ. Κερυνείας καὶ συγκροτεῖται Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἐκλέγεται τὸ πρῶτον ἤδη Ἡγούμενος τῆς Μονῆς ὁ ἱεροδιάκονος κ. Στέφ. Κέλλουρας.

Διατάσσεται ἠμπετάθεσις τῆς ἕδρας τοῦ Μητροπολίτου ἀπὸ Μύρτου εἰς Μόρφου καὶ Κυρήνειαν ἐναλλάξ, τοῦθ' ὅπερ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπὶ 24 ὅλα ἔτη ὡς Μητροπολίτης Κερυνείας ἀπέφυγε νὰ πράξῃ. Τὸ Μητροπολιτικὸν δὲ κατάστημα ἐν Μύρτῳ πωλεῖται εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Παντελεήμονος, καὶ πάντα ταῦτα, χηρεύοντος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Κυρηνείας.

Ὁ δὲ τοποτηρητής, πιστὸς ἐντολοδόχος τοῦ θείου του, ἐνεργεῖ τὴν ἐνοικίασιν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων Μελανδρίνας καὶ Ἀχειροποιήτου ὁλόκληρον σχεδὸν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, καὶ τοῦτο ἵνα ἐξασφαλισθῇ αὕτη ὑπὲρ προσώπων μετὰ τῶν ὁποίων διὰ στενωτάτων συνδέεται δεσμῶν ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὡς Μητροπ. Κυρηνείας καὶ παρὰ τὴν ἄλλοθεν μεγαλειτέραν προσφορὰν καθ' ἑκατοντάδας λιρῶν, ἡ ἐνοικίασις κατεκυρώθη ἐπ' ὀνόματι τῶν εὐνοουμένων προσώπων, ἐπὶ σπουδαίᾳ ζημίᾳ τοῦ Μητροπ. Θρόνου. Δὶν εἰσερχόμεθα εἰς τὰς ἀηδεῖς λεπτομερείας ἵνα μὴ μετὰ τῆς ἀγανακτήσεως αἰσθάνωνται οἱ ἀναγνῶσται καὶ ἀηδίαν μετ' ἀποστροφῆς.

Μετὰ τοιαύτας ὑστεροβούλους καὶ παρανόμους ἐνεργείας ἀπελύθη τέλος καὶ ἡ ἐκλογικὴ Ἐγκύκλιος μετὰ δύο ὅλους μῆνας, καὶ κατὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐκλογικὴν συνέλευσιν ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Μητροπολίου θὰ ἐγένετο παμψηφεί, μηδενὸς ἐνστάντος εἰς τὴν γενομένην πρότασιν περὶ ἐκλογῆς διὰ βοῆς τῆς Συνελεύσεως. Τότε ἡ καλογηρικὴ μοχθηρία ἐξεδηλώθη κατὰ τρόπον ἐμπαθέστατον καὶ ἀναξιοπρεπέστατον παρὰ τῷ τότε Μητρ. Κιτίου κ. Μελετίῳ Μεταξάκῃ καὶ νῦν ἐπιβάτῃ τῆς Μητρ. Ἀθηνῶν, ὅστις ἠγέρθη καὶ ἐνέστη κατὰ τῆς διὰ βοῆς ἐκλογῆς νεύσας καὶ πρὸς ὡρισμένα πρόσωπα ἐν τῇ Συνελεύσει.

Ὁ νέος Μητρ. κ. Μακάριος κατὰ τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα ἐδέησε νὰ προσκρούσῃ εἰς τὰ παρασκευασθέντα ἐσκεμμένως προσκόμματα. Τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Παντελεήμονος προέστησαν Ἡγούμενον τυφλῶς ὑπακούοντα εἰς τὰ νεύματα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετὰ τῶν ἄλλων συνοδικῶν καὶ πᾶσα μέριμνα αὐτοῦ πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῆς Μητροπόλεως θὰ προσέκρουεν εἰς τὴν ἀντίδρασιν ἰσχυρῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ παραγόντων, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα ἐθεραπεύοντο ἀναλώμασι τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν καὶ ἐγένετο πρόνοια, ἐπὶ παραβάσει τοῦ Καταστ. χάρτου, ὅπως μὴ παραβλαβῶσι ταῦτα καὶ ὑπὸ τὸν νέον Μητροπολίτην διὰ τῆς προώρου ἀνανεώσεως τῶν ἐκμισθώσεων τῶν εἰρημένων θρονικῶν κτημάτων.

Κατὰ τοῦ νέου Μητροπολίτου παρεσκευάσθησαν οὕτω προσκόμματα καὶ σκάνδαλα εἰς τὰ πρῶτα βήματα αὐτοῦ, ὅστις προστατεύων τὰ συμφέροντα τῆς Μητροπόλεως κατὰ τοιούτων χρονίων καταχρήσεων θὰ περιήρχετο εἰς σύγκρουσιν πρὸς παράγοντας ἰσχυροὺς. Ἐδέησε ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἐκθεσμον πώλησιν τοῦ Μητρ. καταστήματος καὶ νὰ περιέλθῃ εἰς προμεμελετημένην ρῆξιν πρὸς τὸν Ἡγούμενον καὶ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, καὶ ὅτε ἠθέλησεν ἐν καιρῷ νὰ προκηρύξῃ τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν εἰρημένων θρονικῶν κτημάτων διὰ πλειοτηριασμοῦ, εὑρέθη ἀντιμέτωπος πρὸς δικαιούχους ἐκμισθωτάς, δυνάμει ἐνοικιαστηρίου ἐγγράφου ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ τοποτηρητοῦ κ. Νικοδήμου Μυλωνᾶ, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μῆνας ἠγνόει ὁ Μητρ. Κυρηνείας διότι ἐκρατεῖτο ἀπόκρυφον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ. Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην πλειοδοτικὴν ἐκμίσθωσιν προσεφέρθησαν £540 ἀντὶ τῶν £340 τῆς πρώτης καὶ ἐδέησε, πρὸς ἀποφυγὴν ἀγώνων δικαστικῶν, καθ' οὓς θὰ ἐξετίθεντο αἱ ἀσχημίαι αὗται καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, νὰ διευθετηθῇ ἡ διαφορὰ συμβιβαστικῶς πρὸς ἐλάττωσιν τῆς ὑπερόγκου ζημίας εἰς τὴν Μητρόπολιν.

Ἡ πολιτεία αὕτη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Γ', καθ' ἣν παραβιάζονται σπουδαῖαι καὶ σαφεῖς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ἐκκλησίας καὶ θυσιάζονται σπουδαῖα συμφέροντα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας χάριν προσωπικῶν ὑστεροβουλιῶν, εἶνε χαρακτηριστική, καὶ ὅλως προσωπικὸν φέρουσα χαρακτῆρα.

Ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος ἐξελέγη οὐχὶ διὰ πλειοψηφίας ἀλλὰ τῇ συνδρομῇ τῶν ψήφων ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου Μυριανθέως, ὅπως ἀποτραπῇ ὁ κίνδυνος τῆς ἀνόδου εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τοῦ σκανδαλοποιοῦ καὶ φατριαστοῦ Μητροπολίτου τότε Κιτίου καὶ νῦν ἐπιβάτου τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, παρείχετο δὲ οὕτω καὶ εὐκαιρία πρὸς πλήρη διαλλαγὴν καὶ ἀπάλειψιν πάσης ἐν τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διαστάσεως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος δεκαετοῦς ἀγῶνος. Ἡ ἄδοξος πολιτεία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὡς Μητροπολίτου Κυρηνείας ἦτο πολλὴ γνωστή, ἥτις ἀφῆκεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ ἐρείπια καὶ τὰς χειρίστας ἀναμνήσεις, ἀλλ' ἐθεωρήθη οὗτος αἱρετώτερος ἐπὶ προσδοκωμένῃ μετριοπαθείᾳ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται δῆλον ὅτι οὐδεὶς νόμος καὶ ὁ ἐντελέστατος εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οἷος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ συμπράττοντες μετ' αὐτοῦ ὡς ἐκτελεσταί, εἶνε ἀπαραβίαστος καὶ ἀδιάστροφος, ἐὰν δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καταγγέλλωσι τὸν ἐκλογικὸν νόμον ὡς ἀτελῆ καὶ ἐλαττωματικόν, θέλουσι ν' ἀποτρέψωσι καὶ περισπάσωσι τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ ἀφ' ἑαυτῶν, τῶν κυρίως ἐνόχων καὶ δραστῶν ὅλων τῶν παρανομιῶν καὶ κατά τε τὴν τελευταίαν Ἀρχιεπισκοπικὴν καὶ τὴν προκειμένην Μητροπ. ἐκλογήν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ συνένοχοι καὶ συνεργάται του θέλουσι τὰ προσδώσωσιν εἰς τὴν ἀκατανόμαστον πολιτείαν των χροιὰν κομματικήν, καὶ τοῦτο πράττουσιν ἵνα προκαλέσωσι νέας κομματικὰς διεγέρσεις παρὰ τῷ λαῷ ἐπ' ὠφελείᾳ ἑαυτῶν, ὡς νομίζουσιν.

Ἡ ἀκατανόμαστος πολιτεία των οὐδένα ἔχει κομματικὸν σκοπὸν, ἀλλὰ ὅλως προσωπικὸν καὶ οἰκογενειακόν.

Ὁ πεισματώδης συνασπισμὸς τῆς πλειονότητος τῶν Συνοδικῶν εἶνε ἡ τρανωτάτη ἀπόδειξις τῆς ὑπεροχῆς τοῦ Μ. Κερυνείας κ. Μακαρίου, ἐπὶ πλέον δὲ οὗτοι ἐπιδιώκουσι καὶ ἄλλους ἀπωτέρους καὶ ἐγγυτέρους σκοπούς· εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου ὡς Χωροεπισκόπου Σαλαμῖνος ἀνέστησαν προβάλλοντες ἀβάσιμα καὶ ἀσυήρικτα ἐπιχειρήματα, καὶ τώρα ἐπιδιώκουσι διὰ θεμιτῶν καὶ ἀθεμίτων μέσων νὰ συγκροτήσωσι παγίαν καὶ ἀδιάσπαστον πλειονοψηφίαν ἐν τῇ Συνόδῳ, διαριζομένου βίᾳ τοῦ ἀνεψιοῦ κ. Νικοδήμου Μυλωνᾶ ὡς Μητροπολίτου καὶ ἄλλου πειθηνίου ὀργάνου αὐτῶν τοποθετουμένου εἰς τὴν Χωροεπισκοπὴν Σαλαμῖνος.

Παρασκευάζεται, δηλονότι, συνασπισμὸς τῶν κληρικῶν τούτων πρὸς ἀποκλειστικὴν νομὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ πρὸς παραβίασιν κατὰ παντὸς ἀσυμφόρου εἰς αὐτοὺς τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων, ὡς τοῦτο δηλοῦται καὶ ἀπὸ τῆς πολιτείας των μέχρι τοῦδε καὶ ἀπὸ δημοσιεύσεων τῶν προσκειμένων αὐτοῖς παρασίτων.

Κατὰ τοῦ ἐκθέσμου καὶ ὑστεροβούλου τούτου συνασπισμοῦ ὀφείλει ν' ἀντεπεξέλθῃ ἡνωμένος κλῆρος καὶ λαός, διότι ὁ κλῆρος μάλιστα θὰ αἰσθανθῇ ἀλγεινότερον τὴν ὀλιγαρχικὴν ταύτην τυραννίαν καὶ ὁ λαὸς ὀφείλει νὰ προστατεύσῃ τὴν Ἐκκλησίαν του ἀπὸ τῆς ἐπιβουλῆς ταύτης.

Ἐὰν πρόκειται νὰ παταχθῇ τὸ κακὸν—καὶ πρέπει νὰ παταχθῇ—δέον νὰ παταχθῇ ἐν τῇ ρίζῃ του, καὶ αὕτη εἶνε ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος ὅστις μὴ διαψεύδων τὴν ἀθλίαν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πολιτείαν του ὡς Μητροπολίτου Κερυνείας, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος ὑπερακοντίζει ἑαυτὸν τυχὸν συνεργατῶν καὶ συνενόχων ἀξίων ἑαυτοῦ.

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ 1918

Ἐξακολουθεῖ ἡ γιγαντομαχία εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον.

28)10 Ἀπριλίου. Αἱ Βρεττανικαὶ καὶ Πορτογαλλικαὶ δυνάμεις ἀπώσθησαν πρὸς τὰ ὀπίσω μεταξὺ Ἀρμαντιὲρ καὶ Λαπασσὲ ἐπὶ μετώπου σχεδὸν 10 μιλίων. Οἱ Γερμανοὶ σφοδρῶς ὠβιδοβόλησαν τὰς συμμαχικὰς γραμμὰς κατὰ τὴν περιφέρειαν ταύτην ἐπί τινας ἡμέρας καὶ χθὲς ὑπὸ πυκνὴν ὁμίχλην προέβησαν εἰς τὴν ἐπίθεσιν. Ὑπῆρχε σφοδρὰ μάχη δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τὴν νύκτα ἐξηκολούθησε καθ' ὅλον τὸ μέτωπον τοῦτο.

Ὁ ἐχθρὸς ἔφθασε πρῶτον εἰς τὰς γραμμὰς μας περὶ τὴν Νὼβ-Σιαπὲλλ καὶ τὴν Φωκισσὰρ καὶ ἐξηκολούθησε προελαύνων εἰς τὸν ποταμὸν Λὺ Κατὰ τὰ πλάγια τῆς ἐπιθέσεως, περὶ τὴν Φλωρπαὶ καὶ Ζιβαν ὁ ἡ Βρεττανικὴ γραμμὴ ἐκρατήθη, εἰς τὸ κέντρον ὅμως ὁ ἐχθρὸς ἐπεξέτεινε τὰ προηγούμενα κέρδη του διὰ μέσου τοῦ Ριπεκοὺρ καὶ Λαναντῆ. Τὴν τελευταίαν νύκτα Πορτογάλλοι καὶ Βρεττανοὶ ἦσαν ὀπίσω εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ Λῶ μεταξὺ Ἐσταὶρ καὶ Πακ-Σαὶν Μῶρ 3 1)4 μίλια ἀπὸ τῶν θέσεών των κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς μάχης.

Νοτίως τοῦ Οὐάζ οἱ γάλλοι ἀπεσύρθησαν ἔτι ἀπώτερον τοῦ Κάτω Δάσους Κουσὺ καὶ ἀπὸ τοῦ Κουσὺ Δε—Σιατύ. Ἡ ἐπίσημος Γερμανικὴ ἔκθεσις διατείνεται ὅτι τὸ φρούριον ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου.

29)11. Ἡ μάχη εἰς τὴν Β. Γαλλίαν ἤρξατο τὴν Τρίτην ἐπὶ μέτωπον 10 μιλίων μεταξὺ Λαπασσὲ καὶ Ἀρμαντιὲρ ἐξηπλώθη πέρα τῶν Βελγικῶν ὁρίων χθὲς ἐπὶ ἕτερα 10 μίλια. Τὸ νέον πεδίον μάχης εἶνε ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν κλιτύων τῆς βουνοσειρᾶς Μεσσίν, καὶ τὸ βάρος τῆς ἐφόδου τοῦ ἐχθροῦ ἐπέπεσε τὰ στρατεύματά μας ὀπίσω πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς βουνοσειρᾶς καὶ εἰς Πλαιγγστέερτ πρὸς νότον. Κατά τινα καιρὸν χθὲς πρωΐαν ὁ ἐχθρὸς ἔβαλε πόδα εἰς τὸ χωρίον Μεσσίν, ἀλλ' ἀπεδιώχθη ὑπὸ ἀντεπιθέσεως.

Νοτίως τῆς Ἀρμαντιὲρ ὁ ἐχθρὸς τὴν Πέμπτην εἶχε προελάσει εἰς προεξοχὴν 3 1)4 μιλ. ἀπὸ Νώβσιαπὲλλ, καὶ Φουκισσὰρ μέχρι τοῦ ποταμοῦ Λύ.

Κατὰ τὴν νοτίαν πλευρὰν τῆς ἐπιθέσεως ἡ Ζιβανσύ, ἐπὶ τοῦ ἐξάρματος ἐδάφους παρὰ τὴν διώρυχα Λαπασσὲ, εἶχε κυριευθῆ. Ἀργὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡ 55η Βρεττανικὴ μεραρχία ἐξετέλεσεν ἀντεπίθεσιν εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην καὶ ἀνεκατέλαβε τὸ Ζιβανοὺ μετὰ 750 αἰχμαλώτων. Ἐγένετο παρατεταμένος ἀγὼν χθὲς διὰ τὰς διαβάσεις τοῦ Λὺ καὶ τοῦ παραποτάμου του Λῶ (*Laave*) οἵτινες περιβάλλουσι τὴν πόλιν Πετοὺν (*Bethanpt*). Περὶ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας ὁ ἐχθρὸς ἐγκατέστη ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μεταξὺ Ἐσταὶρ καὶ Πὰκ Σαὶν Μῶρ. Ἐγένετο ὡσαύτως διάβασις τοῦ Λῶ ἐν Λεστρέμ. Ἐνταῦθα ὅμως ὁ ἐχθρὸς ἐξεδιώχθη ὀπίσω καὶ ἐκεῖθεν ἐκρατήθη ἐν Ζιβανσύ.

Μεταξὺ Ἀρμαντιὲρ καὶ Λαπασσὲ οἱ Γερμανοὶ διατείνονται ὅτι συνέλαβον 6,000 Πορτογάλλους καὶ Βρεττανοὺς αἰχμαλώτους καὶ περὶ τὰ 100 τηλεβόλα

Ἐπὶ τοῦ κυρίου πεδίου τῆς μάχης ἡ μάχη δὲν ὑπῆρξε σφοδρά. Ἐπίμονος ἐπίθεσις ἐγένετο εἰς τὸ Γαλλικὸν παρὰ τὴν Χαγγὰρ, κατὰ τὸ μέτωπον Ἀμιέν, τὴν νύκτα τῆς Τρίτης καὶ ἀπεκρούσθη μετὰ ἀμφίρροπον μάχην. Ἄλλαι μικρότεραι ἐνέργειαι ἐγένοντο παρὰ τὴν Καστὲλ εἰς τὸν ποταμὸν Αὔρ, καὶ δυτικῶς τῆς Νουαγιών.

30)12 Ἀπριλίου. Ἡ μεγάλη μάχη κατὰ τὰ Γαλλοβελγικὰ σύνορα μεταξὺ τῆς διώρυχος Ἴπρ—Κομμὶν πρὸς Β. καὶ τῆς διώρυχος Λαπασσὲ πρὸς νότον ἐξηκολούθησε μετὰ μεγαλειτέρας ἐντάσεως χθές. Ἡ ἡμέρα ἐγένετο μετ' ἀγχιστρόφου τύχης.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς οἱ Γερμανοὶ ἠττήθησαν ἰσχυρῶς, εἰς τὸ κέντρον ὅμως προήλασαν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Λὺ πρὸς τὴν Παγιὼλ (*Bailleul*) καὶ ἵστανται ὑπὲρ τὰ ἑπτὰ μίλια πρὸς τὰ πρόσω ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς γραμμῆς ἀνατολικῶς τῆς Ἀρμαντιὲρ.

Ἡ Ἀρμαντιὲρ ἀπειλουμένη κατὰ δύο πλευρὰς καὶ πλήρης ἀερίου ἐδέησεν ὅπως ἐκκενωθῇ τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς καὶ τὰ στρατεύματα ν' ἀποσυρθῶσιν ὄπισθεν τοῦ Λύ.

Πρὸς νότον χθὲς ἡ 51η Μεραρχία, ἧς ἐγένετο μεία ἐπὶ τῇ γεννοῖᾳ διαγωγῇ αὐτῆς κατὰ τὴν ὑποχώρησιν εἰς τὴν ὁδὸν Καμβραὶ—Παμπώμ, ἐκτήσατο νέαν φήμην. Νέαι Γερμανικαὶ μεραρχίαι ἤχθησαν ὅπως ἐκβιάσωσι τὴν διάβασιν τοῦ Λύ, παραποτάμου τοῦ Λύ, καλύπτοντες τὴν πόλιν Πετούν. Ἐξετέλεσαν σφοδρὰς ἐπιθέσεις εἰς τὴν γραμμὴν, ἐκέρδησαν ἔδαφος, ἀλλὰ πανταχοῦ ἀπεκρούσθησαν ὀπίσω πάλιν ὑπὸ τῆς 51ης μεραρχίας μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς γρσμμῆς, ὁ ἐχθρός, ἐπιτιθέμενος μετὰ μεγάλης δυνάμεως, ἀπώθησεν ὀπίσω τοὺς ἀμυνομένους βορείως τοῦ Ἐσταὶρ καὶ Στέενβερκ. Ἐκεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς ἠναγκάσθημεν νὰ ἐνδώσωμεν εἰς τὴν περιοχὴν Πλαιγγστεερτ. οὕτως ὥστε ὁ ἐχθρὸς εἶναι τώρα εἰς τὴν χθαμαλὴν χώραν νοτίως τῆς βουνοσειρᾶς Μεσσὶν καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Ὄρους Κεμμὲλ, καὶ ἀντικρύζει τοὺς χθαμαλοὺς λόφους εἰς τὸ μέτωπον Παγιὼλ.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐγένετο δευτέρα μεγάλη μάχη περὶ τῆς κατοχῆς τῆς βουνοσειρᾶς Μεσσὶν εἰς τὸ μέτωπον Θθέσσαιτ-Χολλεπέκ. Ὁ Σὶρ Δούγγλας Χαῖγκ ἀγγέλλει ὅτι ἡ 9η μεροχία, ἥτις ἐξετέλεσεν ὡσαύτως μέγα ἔργον κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τῆς Πικαρδίας, ἀπέκρουσε τὸν ἐχθρόν, μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν.

Εἰς Γερμανικὴν ἔκθεσιν ἐκδοθεῖσαν χθὲς διατείνονται ὅτι ἡ Μεσσὶν καὶ ἡ Χολλεπὲκ ἐκυριεύθησαν τὴν Παρασκευήν.

31)13. Κατὰ τὰ Γαλλοβελγικὰ σύνορα νοτίως τῆς βουνοσειρᾶς Μεσσὶν οἱ Γερμανικαὶ δυνάμεις μάχονται ἔτι περὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν πρὸς τὰ πρόσω ἐπὶ τῆς πεδιάδος τοῦ Λὺ δυτικῶς τῆς Ἀρμαντιὲρ πρὸς τὴν παραλίαν. Χθὲς τὰ στρατεύματά μας ἀπωθήθησαν ὀπίσω, ἠρέμα ἐν συνεχεῖ μάχῃ πρὸς τὴν Παγιώλ.

Ὁ ἐχθρὸς κατέκτησεν ὡσαύτως ἔδαφος εἰς ἑκάστην πλευρὰν τοῦ μετώπου 20 μιλίων. Πρὸς βορρᾶν ἀπώθησαν τὰ στρατεύματά μας ὀπίσω ἀπὸ Πλαιγγστέερτ πρὸς τὴν Νωβεγλὶζ καὶ πάλιν ἐξεβίασαν τὴν ὁδὸν αὐτῶν εἰς τὸ χωρίον Μεσσίν.

Προήλασεν ἀπὸ Ἐσταὶρ, τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης καὶ κατέλαβε τὴν Μερβίλ. Χθὲς ἐξεβίασε τὴν διάβασιν τοῦ Λὺ καὶ ἠύρυνε τὸ κύριον μέτωπον αὐτοῦ τῆς προελάσεως ἐλαφρῶς. Ἐν Ζιβανοὺ καὶ Φεστουπὲρ ἡ γραμμὴ παραμένει ἑδραία.

Τῆς π. νυκτὸς βρεττανικὴ ἀγγελία λέγει ὅτι ὑπὲρ τὰς 110 μεροχίαι Γερμανικαὶ μετέσχον τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς 8)21 Μαρτίου καὶ ὑπὲρ τὰς 40 τούτων ἐρρίφθησαν εἰς τὴν μάχην δὶς ἢ τρίς.

Κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἀρμαντιέρ, κατὰ Γερμανικὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν, ἡ Ἀγγλικὴ φρουρὰ 50 ἀξιωματικοὶ καὶ 3000 ἄνδρες κατέθεσαν τὰ ὅπλα μετὰ γενναίαν ἀντίστασιν.

Ἰσχυρίζεται προσέτι ὅτι ἡ ἕλη κυριευθεῖσα λεία κατὰ τὰς βορείους μάχας ἀνέρχεται εἰς 20,000 αἰχμαλώτους, συμπεριλαμβάνοντας ἕνα Πορτογάλλον καὶ ἕνα Βρεττανὸν στρατηγὸν καὶ ὑπὲρ τὰ 200 τηλέβολα.

Ὁ Σὶρ Δούγγλας Χαῖγκ ἐν ἡμερησίᾳ διαταγῇ πρὸς τὰ βρεττανικὰ στρατεύματα ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Βελγίῳ ἐξηγεῖ ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἐχθροῦ εἶνε ὅπως ἀποχωρίσῃ τὸν Γαλλικὸν ἀπὸ τοῦ Βρεττανικοῦ στρατοῦ, νὰ καταλάβῃ τοὺς λιμένας ἐπὶ τῆς Μάγχης καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸν Βρεττανικὸν στρατόν. Ὁ ἐχθρός, λέγει, ἐποιήσατο μέχρι τοῦδε μικρὰς προόδους πρὸς τὸν σκοπόν του. «Ὀφείλομεν τοῦτο εἰς τὴν ἐπίμονον μάχην καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τῶν στρατευμάτων μας».

Ὁ Βρεττανὸς ἀρχηγὸς δηλοῖ ὅτι ὁ Γαλλικὸς στρατὸς κινεῖται ταχέως καὶ ἐν μεγάλῃ δυνάμει πρὸς βοήθειαν ἡμῶν. Παροτρύνει ὅτι πᾶσα θέσις πρέπει νὰ κρατῆται μέχρι τοῦ τελευταίου ἀνδρός, δὲν πρέπει νὰ γίνεται ὑποχώρησις.

Ἡ μεγάλη Γερμανικὴ ὁρμὴ πρὸς βορρᾶν διὰ τῆς πεδιάδος τοῦ Λὺ ἐσταμάτησεν ἐπὶ 48 ὥρας, ἐ

τάσεως καὶ ἡ γραμμὴ τῆς μάχης ἔτα λαντεύετο σημαντικῶς. Περὶ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας μικρὰ ὑπῆρξε μεταβολὴ εἰς τὰς ἐδαφικὸς θέσεις τῶν δύο στρατῶν.

Αἱ θέσεις μας τὴν Τρίτην νύκτα ἐβελτιώθησαν σημαντικῶς, διότι ἀνεκτήσαμεν τὴν Μετεραὶν καὶ Οὐΐτσαϊτε καὶ συνετρίψαμεν μετὰ βαρειῶν ἀπωλειῶν, πυκνὴν γερμανικὴν ἐπίθεσιν βορείως τοῦ Παγιώλ. Ἠναγκάσθημεν εἶτα νὰ ἀφήσωμεν τὰς δύο κώμας ἐνώπιον συνεχῶν ἐπιθέσεων.

Τὸ Γερμανικὸν μέτωπον ἐπιθέσεως ἐξετείνετο χθὲς πρωΐαν ἀπὸ τοῦ Νεῖπε εἰς Οὐΐτσαΐτε, κατὰ τὸ τέλος ὅμως τῆς ἡμέρας πᾶσα ἔφοδος ἀπεκρούσθη.

Συνεπείᾳ τῆς προόδου τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Λύ, τὰ στρατεύματά μας ἀνατολικῶς τοῦ Ὕπρ ὑπεχώρησαν εἰς νέαν γραμμήν. Τὸ Γερμανικὸν ἀρχηγεῖον ὁμιλεῖ περὶ καταλήψεως τῶν Πασσενταὶλ, Βεσελαίρ, Γελουφέλτ, Παιλκαππέλλ καὶ Λαγγεμάρκ.

Μεταξὺ Ἀρρᾶς καὶ Ἀλβὲρτ τὰ τμήματα τῶν Γερμανῶν ἅτινα εἶχον εἰσέλθει εἰς τὰ χαρακώματα ἔναντι τῆς Βουαγιὲλλ τὴν Τρίτην ἐξεδιώχθησαν.

6)19. Πάλιν ὁ ἐχθρὸς ἔθυσίασε πολλοὺς ἄνδρας εἰς ματαίας ἐπιθέσεις ἐν Ζιβανοῦ καὶ εἰς τὸ νότιον μετωπον τῆς νέας Συμμαχικῆς γραμμῆς καλυπτούσης τὴν Πετοὺν καὶ Βιλλέρ. Αἱ ἐπιθέσεις αὗται ἐγένοντο χθὲς ἐπὶ μετώπου 11 μιλίων καὶ ἦσαν ἰδιαιτέρως δριμεῖαι παρὰ τὴν Ζιβανοῦ, ὅπου ὁ ἐχθρὸς ἐξετέλεσεν ἐπιμόνους προσπαθείας ὅπως ἐπανορθώσῃ τὰς προηγηθείσας ἀποτυχίας ἐναντίον τῆς 51 μεραρχίας. Ἐπεχορμένης τῆς νυκτὸς οἱ Γερμανοὶ δὲν παρητήθησαν τῶν προσπαθειῶν των. Πρὸς ταῖς βαρείαις ἀπωλείαις των, ἀπώλεσαν καὶ ὑπὲρ 200 αἰχμαλώτους.

Ἑκατέρωθεν τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Αὔρ, 10 μίλια ΝΑ. τῆς Ἀμιένης τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα ἐπετέθησαν τὴν πρωΐαν ταύτην μεταξὺ Τὲν καὶ Μαγὺ—Ραιβενάλ. Ἐξετέλεσαν αἰσθητὴν πρόοδον ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης καὶ ἐπὶ τῆς δυτικῆς προήγαγον τὴν γραμμὴν των εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Καστέλ.

Νοτιώτερον ἔφθασαν εἰς τὰς δυτικὰς κλιτίας τῶν δεσποζόντων τοῦ Αὔρ λόφων. Οἱ συλληφθέντες Γερμανοὶ αἰχμάλωτοι ὑπερβαίνουσι τοὺς 500.

Κατὰ τὴν μάχην παρὰ τὸ Πισσοὺτ βορείως τοῦ Ὕπρ, τὴν Παρασκευὴν οἱ Βέλγοι συνελαβον 700 γερμανοὺς αἰχμαλώτους μεθ' ἑνὸς πεδινοῦ τηλεβόλου καὶ 12 ταχυβόλων.

7)20. Εἰς τὴν δευτέραν μάχην διὰ τὸ Ζιβανοῦ καὶ τὴν γραμμὴν τῆς διώρυχος Λαπασσὴ ἥτις προστατεύει τὴν Πετοὺν ὁ ἐχθρὸς ὑπέμεινε βαρείαν ἧτταν. Ἐνῷ τὸ Γερμανικὸν ἐπικὸν συνηθροίζετο πρὸς ἐπίθεσιν ἐπὶ μετώπου 11 μιλίων τὴν αὐγὴν τῆς Πέμπτης, τὸ πυροβολικόν μας ἀπέσπασε βαρὺν φόραν, καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας αἱ Γερμανικαὶ ἀπώλειαι ἦσαν ἐξίσου βαρεῖαι. Συντάγματα ἐξ διαφόρων Γερμανικῶν μεραρχιῶν εἶχον ὑποστῆ τὰς ἐπιθέσεων τούτων.

Χθὲς ὑπῆρξε τὸ πρῶτον πραγματικὸν διάλειμμα τῆς μάχης πεζικοῦ εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο ἀφ' ὅτου ὁ ἐχθρὸς ἐπήνεγκε τὴν θιάσπασιν εἰς Νωβοζασπέλλ τῇ 27)9 Ἀπριλίου.

10)23. Ἡ κίνησις εἰς τὸ μέτωπον μεταξὺ Ἀρρᾶ καὶ Οὐὰζ αὐξάνεται. Ἐνωρὶς τὴν Κυριακὴν νύκτα ὁ ἐχθρὸς ἐπετέθη κατὰ τῶν θέσεών μας πλησίον τοῦ Μενιὶ, βορείως τοῦ Ἀλβὲρτ καὶ ἀπεκρούσθη μετὰ ὀξεῖαν μάχην. Ἐν Ἀλβὲρτ καὶ Βιλλὲρ Βρετονὲλ ἐβελτιώσαμεν τὰς θέσεις μας.

Εἰς τὸ βόρειον πεδίον μάχης ὁ ἐχθρὸς ἐκυρίευσε θέσιν τινά, ἥτις συχνὰ ἤλλαξε χεῖρας, παρὰ τὴν Φεστουπὲρ, καὶ πρὸς βορρᾶν παρὰ τὴν Ρωπὲκ προηλάσαμεν τὴν γραμμήν μας ἐλαφρῶς καὶ συνελάβομεν 68 αἰχμαλώτους. Μεταξὺ τῶν δύο κυρίων πεδίων μάχης ἐπιδρομαὶ ἑκατέρωθεν εἶνε συχναί.

Γερμανὸς στρατιωτικὸς συγγραφεὺς ὁ Κάρλ Πλαιτρόῦ ἐν τῇ «Νέᾳ Εὐρώπῃ» (*Neue Europa*) παρέχει ἐκθεσιν περὶ τῶν Γερμανικῶν ἀπωλειῶν νεκρῶν καὶ αἰχμαλώτων. Μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1918 ὑπολογίζει ὅτι τὸ σύνολον ὑπερβαίνει σημαντικῶς τὰ 5,000,000

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ

Δηλοῦται πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν τελειοφοίτων τοῦ Παγκυπρίου, ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ γίνωσιν αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ Κανονισμοῦ, ἐν τῇ Παρθεναγωγείῳ Φανερωμένης τὴν 3ην μ.μ.

Ἐν Λευκωσίᾳ 4 Ἰουνίου 1918.

(Ἐκ τοῦ Δ. Συμβουλίου.)

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΘΝΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἀποφράδι τῇ π. Τρίτῃ ἐτελέσθη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τὸ καθιερωμένον ἐθνικὸν μνημόσυνον παρισταμένων τοῦ μαθητικοῦ κόσμου μετὰ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἀραιῶν πολιτῶν.

Τὴν ἑσπέραν ἐγένετο μνημόσυνον πολιτικὸν ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» πενθίμως διακεκοσμημένῳ. Ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος εἶπεν ἐπιμνημόσυνον λόγον «Περὶ τῆς κοσμοϊστορικῆς σημασίας τῆς ἁλώσεως.»

ΣΧΟΛΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐγένοντο αἱ ἐπιδείξεις εἰς τὴν γυμναστικὴν τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης μετὰ τοῦ Διδασκαλείου τῶν θηλέων καὶ τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Παρθεναγωγείου Ἀγ. Ἀντωνίου, τοῦ μὲν πρώτου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Νηπιαγωγοῦ καὶ Γυμναστρίας Λίδος Αἰκατ. Χριστοδούλου, τοῦ δευτέρου δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ κ. Ἀνδρ. Θυμοπούλου γλύπτου καὶ γυμναστικοῦ μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας.

◆◆◆

—ΤΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς π. Πέμπτης ἐγένοντο αἱ ἐπιδείξεις τοῦ Νηπιαγωγείου Φανερωμένης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Λίδος Αἰκατ. Χριστοδούλου καὶ τῇ π. Κυριακῇ αἱ τῶν Νηπιαγωγείων Ἀγ. Ἀντωνίου καὶ Ἀλωνιωτίσσης, τοῦ πρώτου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἄνης Πολυμνίας Φυσεντζίδου καὶ τοῦ δευτέρου ὑπὸ τὴν τῆς βοηθοῦ αὐτοῦ Λίδος Ἀθηνᾶς Ἰωάννου ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπείας καὶ τῶν γονέων καὶ ἄλλου φιλομούσου κόσμου.

Αἱ ἐπιδείξεις κατέδειξαν εὔορκον καὶ εὐσυνείδητον ἐργασίαν δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

◆◆◆

—ΑΣΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Τὴν π. Παρασκευὴν εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἀστικὰς Σχολὰς ὑπὸ τὴν κοινὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Χ. Μαραθεύτη ἐγένοντο ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπείας αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῶν κατωτέρων τάξεων ἐν αὐταῖς αἵτινες διεπίστωσαν καὶ πάλιν τὴν καρποφόρον ἐργασίαν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐγένοντο αἱ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν τῶν αὐτῶν Σχολῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκείων διδασκάλων μετ' ἐπιτυχίας.

◆◆◆

—ΣΧΟΛΑΙ ΚΑΙ ΤΕΛΕΤΑΙ.

Καθ' ἃ ἠγγέλθη ἤδη τὴν προσεχῆ Κυριακὴν κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας θὰ γίνηται ἡ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθητῶν Σχολικὴ τελετὴ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Φανερωμένης καθ' ἣν θὰ ἀπονεμηθῇ καὶ τὸ Σεβέρειον βραβεῖον εἰς τὴν ἐκ τῶν τελειοφοίτων τοῦ Λιδασκαλείου ἥτις ἤθελεν ἀναδειχθῇ ἀριστεύσασα ἐν τῷ τῇ π. Κυριακῇ γενομένῳ διαγωνισμῷ.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θὰ γένηται ἐπὶ τῇ αὐτῇ εὐκαιρίᾳ ἡ τελετὴ τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ καθ' αὐτὴν θ' ἀπονεμηθῶσι τὸ Σεβέρειον βραβεῖον εἰς τὸν ἀναδειχθησόμενον νικητὴν ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ γενομένῳ διαγωνισμῷ, καὶ τὸ ἔπαθλον ἀρετῆς «Γιώργου Χ. Γεωργιάδου» εἰς τὸν ἐκ τῶν τελειοφοίτων ὅστις θὰ εἶχε τὸν ἀνώτατον μέσον βαθμὸν δι' ὅλου τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεώς του ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἢ τῷ Διδασκαλείῳ μετὰ διαγωγῆς κοσμιωτάτης καὶ ἀνεπιλήπτου.

Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἡ 13η ἀντὶ τῆς 5ης Ἰουνίου ὡρίσθη διὰ τὴν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐκλογικὴν συνέλευσιν πρὸς ὁριστικὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου Κιτίου, καὶ τοῦτο διότι ἀπὸ κακῆς ἕξεως, δευτέρας φύσεως γενομένης, παρεῖδον οἱ ἀκριβοδίκαιοι Συνοδικοὶ ρητὴν διάταξιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὁρίζουσαν δεκαπενθήμερον προθεσμίαν πρὸς τοῦτο μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν τελευταίων ἐνστάσεων.

Κατὰ τὰς διαυγεῖς ἀντιλήψεις τῆς περιφήμου πλειονότητος τῆς Συνόδου, ὀφφικιάλοι ἢ βαθμοῦχοι εἶνε καὶ οἱ διάκονοι καὶ ἐν ἀνάγκῃ οἱ ὑπηρέται, ἀρκεῖ νὰ ἐξυπηρετῶνται οἱ ὑστερόβουλοι σκοποί των.

ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΝ ΛΑΠΗΘΩι

Ἐπεστάλησαν ἡμῖν ἐκ Λαπήθου τὰ ἑπόμενα :

Κύριε Συντάκτα,

Τὴν κωμόπολίν μας βαθύτατα συνεκίνησε καὶ συνετάραξε τῇ π. Κυριακῇ τραγικὸν ἀληθῶς ἐπεισόδιον, ἐξ ἐκείνων ἅτινα παρ' ἡμῖν εἶνε σπανιώτατα καὶ παρέχουσιν ὑπόθεσιν εἰς μεγάλην τραγῳδίαν.

Ὁ ἐκ τῆς ἐνορίας Ἁγ. Ἀναστασίας Στυλιανὸς Εὐαγγέλη ἀπὸ πενταετίας ἠράτο τῆς ἐκ τῆς αὐτῆς ἐνορίας εἰκοσαετοῦς θυγατρὸς ἑνὸς τῶν ἐγκριτωτέρων μελῶν τῆς κοινότητος ἡμῶν Κωνσταντίνου Κόρη Δωροθέας, ἥτις εἶχε προσηλωθῇ εἰς αὐτὸν ψυχῇ τε καὶ σώματι. Ἐντοῦτοις οὗτος τὸ τρίτον ἔτος εἶχε μνηστευθῇ ἄλλην κόρην ἐξ ἄλλης ἐνορίας, καὶ χωρὶς νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις του μετ' αὐτῆς ἐπέμενε διαβουκολῶν καὶ παραπλανῶν αὐτὴν δι' ὑποσχέσεων ὅτι θὰ διέλυε τοὺς ἀρραβῶνας του εἰς πρώτην δοθησομένην ἀφορμὴν καὶ θὰ ἐνωμφεύετο αὐτήν.

Ἡ ἀτυχὴς κόρη τυφλουμένη ὑπὸ τοῦ ἐμπαθοῦς ἔρωτός της ἐπίστευσεν εἰς τὰς δολερὰς καὶ ἀτίμους ἐπαγγελίας του μέχρι τοῦ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὸν ὅτι εἶχε τιμαλφέστατον, τὴν τιμήν της. Τούτου ἐπιτυχὼν ὁ ἀνόσιος ἐγκατέλιπεν αὐτὴν ἀσπλάγχνως διαρρήδην ἐνώπιον αὐτῆς ἀρνηθεὶς πρὸς τὸν πατέρα της πᾶσαν ἐφεξῆς σχέσιν πρὸς αὐτήν.

Σημειωτέον ὅτι ἡ Δωροθέα ἐζητήθη ἀλλοθεν πολλάκις εἰς γάμον καὶ ἀπέκρουσε [illegible] περὶ τούτου ἀφωσιωμένη [illegible] πρῶτον καὶ μόνον ἐρα στὴν αὐτῆς καὶ ὅτε εἶδεν ἑαυτὴν οὕτω; ἀτίμως καὶ ἀπανθρώπως ἐγκαταλειμμένην καὶ ἠτιμασμένην συνέλαβε τὴν τρομερὰν ἀλλὰ καὶ μόνην ἐνδεικνυμένην ἀπόφασιν διὰ καρδίαν εὐγενῆ καὶ εὐαίσθητον καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς προέβη μετὰ δραματικῆς ἀληθοῦς ψυχραιμίας· ὀρφανὴ μητρὸς αὐτὴ μετήρχετο ἔργα οἰκοδεσποίνης ἀπὸ ἐτῶν καὶ τὴν Κυριακὴν διευθετήσασα κατὰ τὸ σύνηθες τὰ τοῦ οἴκου ἐνεδύθη τὴν ἑορτάσιμον ἐνδυμασίαν της καὶ μετὰ ταῦτα ἔγραψε τὴν ἀκολουθον ἐπιστολήν :

Σ.βαστὴ Κυβέρνησις,

Παρακαλῶ ὅπως μὴ ἔχετε καμμίαν ἀπαίτησιν ἀπὸ πατέρα μου, ἀδελφούς μου καὶ ὑπάνδρους ἀδελφάς μου. Ἡ ἰδία ἐγὼ αὐτοκτονῶ, διότι ἀφοῦ μὲ ἠπάτησεν ὁ Στυλιανὸς Εὐαγγέλη δὲν δύναμαι νὰ κατατάσσωμαι μεταξὺ τῶν τιμίων κορῶν καὶ δὲν ἔχω θέσιν ζωῆς εἰς τὸν κόσμον· περιμένω αὐτὸν ἐκεῖ ἐπάνω.

Ἐγὼ ἡ Δωροθέα Κ. Κόρη.

Ἐνῷ ἔγραφε τὴν ἐπιστολὴν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς εἰς παρακείμενον δωμάτιον συνεσκευάζε τὰς ἐπισκευάς του ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Λευκωσίαν καὶ τοῦτο ἀντιληφθεῖσα ἡ Δωροθέα εἰσέρχεται ἐν σπουδῇ εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἐναγκαλιζομένη αὐτὸν τὸν ἱκετεύει μετὰ δακρύων νὰ μὴ ἀπέλθῃ καὶ τὴν ἀφήσῃ παντέρημον. Ὁ ἀδελφὸς συγκεκινημένος πείθεται καὶ μεταβάλλει ἀπόφασιν καὶ κατελθὼν διέταξε τὴν μικρότερον ἀδελφὸν νὰ φέρῃ ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς «Δράκοντα». Τότε ἡ Δωροθέα ἐκλείσθη ἐν τῷ δωματίῳ της καὶ ἀναλαβοῦσα τὸ πιστόλιον ὃ περ εἶχεν ἑτοιμάσει ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ λάρυγγος αὐτῆς καὶ ἐπειδὴ ἡ σφαῖρα ἐνεσφηνώθη εἰς τὸ κρανίον ἔπεσεν ἀμέσως ἄπνους.

Εἰς τὸν πυροβολισμὸν ἔσπευσεν ὁ ἀδελφὸς καὶ οἱ γείτονες καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸ δωμάτιον ἐγένοντο θεαταὶ τραγικοῦ θεάματος. Ἡ Δωροθέα ἔκειτο ἐκτάδην αἱμόφυρτος καὶ ἄπνους μὲ τοὺς τελευταίους σπασμοὺς τῆς σβεννυμένης ζωῆς.

Τὸ συμβὰν ἀστραπιαίως διαδοθὲν ἀνὰ τὴν κωμόπολιν συνετάραξεν αὐτὴν ὅλην καὶ ἡ συγκίνησις τῶν κατοίκων πάντων καθίστατο βαθυτέρα, καθόσον διεδίδοντο τὰ αἴτια καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς αὐτοκτονίας, ὥστε νὰ θρηνῇ τὴν ἀτυχῆ κόρην ἡ κοινότης ὅλη.

Τὴν ἐπιοῦσαν Δευτέραν ἐγένετο ἡ κηδεία αὐτῆς πάνδημος καὶ τὰ Σχολεῖα διέκοψαν κατὰ τὴν ἐκφορὰν τὰ μαθήματα ἐπὶ τιμῇ εἰς τὴν εὐγενῆ ἀλλὰ τόσον ἀτυχῆ κόρην.

Τὸν ἠθικὸν αὐτουργὸν τοῦ τραγικοῦ δυστυχήματος συνέλαβεν ἡ ἀστυνομία καὶ ὠδήγησεν εἰς Κυρήνειαν, ὅπου ὅμως μετ' ἀνάκρισιν ἀπέλυσεν αὐτόν. Ἡ κωμόπολις ἀπεστράφη τοῦτον καὶ ἀπέκλεισε πάσης σχέσεως μετὰ τῶν κατοίκων αὐτῆς, τὸν ἀποστρέφονται δὲ καὶ τὸν ἀποκρούσωσιν ὡς ἐναγῆ.

Ἐν Λαπήθῳ 29 Μαΐου 1918.

Λαπήθιος.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΑΣ

Ἐδημοσιεύθη ἡ ἑπομένη γνωστοποίησις, ἐνδιαφέρουσα τοὺς καλλιεργητὰς πατατῶν:

Γνωστοποιεῖται διὰ τῆς παρούσης, πρὸς γενικὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ ἐν τῇ διατιμήσει παροῦσα λιανικὴ τιμὴ τῶν 3 γ. χ. κατ' ὀκὰν διὰ τὰς πατάτας, θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ διὰ τὰς πατάτας τῆς φθινοπωροχειμερινῆς ἐσοδείας τοῦ 1918.

Θ. Ν. Βέλτον
Ταγματάρχης, Στρατιωτ. Ἔφορος.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΘΑΡΩΣΙΑ. τῷ προπαρελθόντι Σαββάτῳ ἐγένετο ἐσπερὶς ὑπὲρ τῆς φιλοπτώχου Ὁμάδος τῶν Ἑλληνίδων καθ' ἣν ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα «Γαλάτεια» τοῦ ἀειμνήστου Βασιλειάδου ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν ἐνώπιον πυκνοτάτου πλήθους φιλομούσων καὶ φιλανθρώπων θεατῶν. Ἡ Δεσποινὶς Μαρία Ἀνδρέου ὡς Γαλάτεια καὶ ὁ κ. Μ. Σιακαλλῆς ὡς Πυγμαλίων ἐπεδείθησαν μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ ἐπιτυχίας, ἀπέδωκε δὲ ἡ ἐσπερὶς περὶ τὰς £ 31.0.0. Χάριτες ὀφείλονται διὰ τὴν σύντονον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν ἀξιότ. Δαν Ἑλένην Χατζηπέτρου πρόεδρον τῆς ὁμάδας καὶ τὰς συνεργάτιδας αὐτῆς κυρίας καὶ δεσποινίδας.

—Ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἀποφράδι τῇ π. Τρίτῃ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτηρίων ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου ΙΑ' Παλαιολόγου καὶ τῶν πεσόντων μετ' αὐτοῦ ἡρωϊκῶς ὑπὲρ τῆς Πόλεως. Ἀπέσχον τοῦ μνημοσύνου ἐκεῖνοι οἵτινες ὤφειλον νὰ προτοστατῶσιν εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν καὶ πατριωτικὴν κίνησιν.

ΕΛΛΗΝ. ΣΧΟΛΗ ΜΟΡΦΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀποτελοῦντες τὴν Σχολικὴν ἐπιτροπείαν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Μόρφου, ἐκφράζομεν δημοσίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἀπειρόν μας εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Κερυνείας κ. κ. Μακάριον, τὸν πνευματικὸν πατέρα τῆς Σχολῆς, διὰ τὴν ἀποστολὴν πρὸς τῇ ἀτομικῇ Του ἐκ λιρῶν πέντε, καὶ τὸ ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπείας ποσὸν τῶν εἴκοσι λιρῶν.

Ἐν Μόρφου, 2 Ἰουνίου 1918.

Διατελοῦμεν κτλ.

Νικόλαος Ι. Μαυρομούτης
Θ. Ἰωαννίδης
Χρ. Κ. Τορνάρης
Γεώργιος Ἰορδάνου
Ρ. Π. Κάρμιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΟΡΦΟΥ

Ἡ Σχολικὴ τελετὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς ταύτης γενήσεται τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 17)30 Ἰουνίου καὶ καλοῦνται οἱ φιλόμουσοι πάντες τῆς ἡμετέρας κοινότητος καὶ ἄλλοθεν

Μόρφου 4 Ἰουνίου 1918

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας.)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριε συντάκτα,

Καθήκόν μου θεωρῶ ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας καὶ τὰ συγχαρητήριά μου πρὸς τὸν ἐκ Μουτουλλᾶ σπορο παραγωγὸν μεταξῆς κ. Ἰωάν. Μ. Καραμιχάλην, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐπρομηθεύθην ἐφετος μεταξόσπορον ὅστις παρὰ τὴν ἀποτυχίαν τοσούτων ἄλλων, μοῦ ἀπέδωκαν 2 κουτία 80 ὀκ. κουκουλίων.

Ἐν Λαπήθῳ 1)14 Ἰουνίου 1918.

Διονύσιος Χριστοφόρου.

Ο ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ μοναδικὸν καὶ ἐξαίρετον κέντρον ἐξοχικὸν τῆς πόλεώς μας ἀπὸ τῆς π. Κυριακῆς ἐργάζεται καὶ τὰς νυκτερινὰς ὥρας μετὰ τὸ δεῖπνον.

ΔΙΑ ΤΟΝ Ε. ΓΥΜΝ. ΣΥΛΛΟΓΟΝ "ΤΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ"

Περιττὴν θεωροῦμεν τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐκκλήσεως τοῦ κ. Θ. Θεοδότου πρὸς τὴν Κοινότητα ὑπὲρ τοῦ Γυμναστ. Συλλόγου, διότι οὐδεὶς ἀρνεῖται τὰ ἀπὸ τῆς γυμνάστικῆς πολλαπλᾶ ἀγαθὰ σωματικά τε καὶ ἠθικά.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἐλλείπουσιν οἱ φίλαθλοι καὶ ἡ νόσος αὕτη εἶναι γενικὴ, προελθοῦσα ἀπὸ τῆς μακρᾶς καὶ ἀποχαυνωτικῆς δουλείας τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἐπὶ αἰῶνας μακρούς.

Πρέπει νὰ ζητηθῶσιν ἐκεῖνοι οἵτινες θ' ἀπεφάσιζον νὰ ἐμπνεύσωσι καὶ μεταδώσωσι εἰς εὐρύτατον ὡς οἷόν τε κύκλον παρὰ τῇ νεότητι τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν γυμναστικὴν οὐχὶ διὰ θεωριῶν καὶ ἐκκλήσεων, ἀλλὰ διὰ τοῦ προσωπικοῦ παραδείγματος αὐτῶν.

Διάγουσιν ἐν μέσῳ ἡμῶν δεκάδες ἐπιστημόνων νέων καὶ παλαιῶν—μάλιστα νέων—οἵτινες ἀπὸ τοῦ Δημοτ. Σχολείου μέχρι τοῦ Πανεπιστημείου ἠσκοῦντο ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν γυμναστικὴν καὶ αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ ἀναλάβωσι τὸ φιλόπολι ἀληθῶς ἔργον τῆς ἀνακαινίσεως καὶ ἐδραιώσεως τοῦ παρ' ἡμῖν Γυμναστικοῦ Συλλόγου κατερχόμενοι εἰς τὸ στάδιον αὐτοὶ πρῶτοι καὶ παρέχοντες ἑαυτοὺς παράδειγμα εἰς μίμησιν εἰς τὴν ἄλλην νεότητα.

Εἴκοσιν ἢ τριάκοντα τοιοῦτοι νέοι ἐπιστήμονες ἢ μὴ ἂς ἀνασυγκροτήσωσι τὸν πυρήνα τοῦ Γυμν. Συλλόγου καὶ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν τῆς κοινότητος ὑπισχνούμενοι ὅτι πρῶτοι αὐτοὶ θὰ γένωνται καὶ θὰ εἶναι πράγματι φίλαθλοι καὶ ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θὰ τύχωσι ζωηρᾶς τῆς βοηθείας τῆς κοινότητος.

Οἱ δηθὲν ἐπαρχιακοὶ ἀγῶνες τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς ἦσαν διακομψότησις, καὶ τοῦτο φανερεῖ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὸν ἀθλητισμόν. Περιττὸν θεωροῦμεν τὴν ὑπόμνησιν πόσην οἱ ἀρχαῖοι κατέβαλον φροντίδα ὅπως οἱ ἀγῶνες τηρῶνται πάντοτε· ὑψηλὰ καὶ ἐν τιμῇ παρὰ τῷ Πανελληνίῳ, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ γίνηται πάντοτε καὶ μάλιστα σήμερον.

Παρετηρήσαμεν ἐν τινι σχετικῷ δημοσιεύματι νὰ ἐξαίρηται ἡ Σχολὴ Νιούχαμ ὡς θεραπεύουσα τὴν γυμναστικὴν καὶ παρουσιάζουσα εἰς τὰ στάδια φιλάθλους, πρὸς ἀντιδιαστολὴν πρὸς τἄλλα ἐκπαιδευτήρια.

Ἐνταῦθα παρανοεῖται ἡ ἀξία καὶ ἡ σημασία τῆς γυμναστικῆς.

Ἡ σχολικὴ γυμναστικὴ δὲν παρασκευάζει ἀθλητὰς ἀλλ' ὑπὸ νόμους ἐφαρμοζομένους ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν δι' ὡρισμένων ἀσκήσεων διάπλασιν τῶν νεανικῶν σωμάτων καὶ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν αὐτῶν, καὶ ἂν μετέσχον τῶν Ἐπαρχ. Ἀγώνων μαθηταὶ Γυμνασίου τοῦτο ἐγένετο κακῶς καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἐπιτροπείας ἥτις οὐδέποτε θὰ ἐπέτρεπεν εἰς αὐτοὺς τοῦτο.

Ἡ Σχολὴ Νιοῦχαμ εἶνε μᾶλλον συνάθροισις παίδων καὶ ἐφήβων, ἐλάχιστα ἀσχολουμένων περὶ μαθήματα καὶ τὸν πλεῖονα χρόνον καταβιβόντων εἰς γυμναστικὰς παιδιάς.

Οὐδεμία Σχολὴ Ἑλληνικὴ ἢ ἄλλη τοῦ ὀνόματος ἀξία θὰ ἠνείχετο τοῦτο οὔτε θὰ ἐμιμεῖτο, οὐδὲ μακαρίζομεν τοὺς φοιτῶντας εἰς αὐτήν.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 10 Ἰουνίου τελεσθήσεται ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ Σχολικοῦ ἔτους ἡ καθιερωμένη τελετὴ διὰ μὲν τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης τὴν 10 π. μ., διὰ δὲ τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον καὶ Διδασκαλεῖον τὴν 4 μ. μ. ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ τούτῳ, καθ' ἣν μετὰ τὴν λογοδοσίαν ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων θὰ ἐπακολουθήσωσιν ἡ ἀπονομὴ τοῦ Σεβερείου καὶ τὸ ἔπαθλον ἀρετῆς καὶ προόδου Γιώργου Χ. Γεωργιάδου, μουσικὴ καὶ ἐπαγγελίας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 5 Ἰουνίου 1918.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Λευκωσίας.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ἡ γιγαντομαχία ἐξακολουθεῖ ἀδιάλειπτος εἰς τὸ γαλλικὸν μέτωπον. Αἱ νεώτεραι τηλεγραφικαὶ ἀγγελίαι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

31)31 Ἰουνίου. Γαλλικὸν ἀνακοινωθὲν λέγει: Μεταξὺ Μοντιδιὲ καὶ Οὐὰζ, ὁ ἐχθρὸς ἀνενέωσε τὴν πίεσιν ἐλίων ἀπο